

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Asra Yemin Olsun ki, İnsan Gerçekten Hüsrân İçindedir. Ancak İman Edip Amel-i Salih İşleyenler, Birbirlerine Hakk'ı Tavsiye Edenler ve Birbirlerine Sabrı Tavsiye Edenler Müstesnâ." (Asr: 1-3)

"İnsanlar Helâk Olmuşlardır, Ancak Âlimler Müstesna. Âlimler de Helâk Olmuşlardır, İlimi İle Amel Edenler Müstesna. İlmiyle Amel Edenler de Helâk Olmuşlardır, İhlâs Sahipleri Müstesna. İhlâs Sahipleri de Büyük Bir Tehlike Üzerindedirler." (Keşf-ül hafâ)

[ASR SÛRE-İ ŞERİF'İNİN ZÂHIRİ, BÂTİNİ, LEDÜNİ MÂNÂSİ İLE HELÂKTA OLAN İNSANLARIN İÇİNDEN KİMLERİN KURTULACAĞINA DAİR "EN-NÂSÜ KÜLLÜHÜM HELEKETÜN" HADİS-İ ŞERİF'İNİN İZAHİ](#)

[Sûre-i Şerif'in Takdimi](#)

[Muhtevâsı](#)

[Hüsranda Olanlar](#)

[Hüsrandan Kurtulanlar](#)

[1. İman Edenler](#)

[2. Amel-i Sâlih İşleyenler](#)

[3. Hakk'ı Tavsiye Edenler](#)

[4. Sabrı Tavsiye Edenler](#)

[ASR SÛRE-İ ŞERİF'İNİN ZÂHIRİ, BÂTİNİ, LEDÜNİ MÂNÂSİ VE İZAHİ](#)

[Zâhiri Sabır](#)

[Bâtinî Sabır](#)

[1- Kâfi Şükür](#)

[2- Fiili Şükür](#)

[3. Hâfi Şükür](#)

[HELÂKTA OLAN İNSANLARIN İÇİNDEN KİMLERİN KURTULACAĞINA DAİR “EN-NÂSÜ KÜLLÜHÜM HELEKETÜN” HADİS-İ ŞERİF’İNİN İZAHI](#)

[İhlâs](#)

[İhlâs Sahiplerindeki Büyük Tehlike](#)

[Büyük Tehlike Nasıl Oluyor?](#)

[İhlâsın Çok Gizli Noktasını Tarif Edelim](#)

/ İsmail Yavuz

[Kâria Sûre-i Şerif'inin Tefsiri \(2\)](#)

[Tartıları Ağır Gelenler](#)

[Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm](#)

[Bedir Savaşı \(4\)](#)

O sırada Allah-u Teâlâ yağmur yağdırdı. O yağmur hem onların gönüllerindeki bazı vesveseleri giderdi, morallerini yükseltti, hem de su ihtiyaçlarını bol bol giderdiler, havuzlarını doldurdular. Hiç gezilemeyen kum sahası sertleşmiş, ayaklar kumlara batmadan yürünür hale gelmişti. Müşrikler ise çamur içinde kaldılar.

[Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler \(4\)](#)

[Hüsamettin Erentuğ Hocamız'ın Bağlılığı \(2\)](#)

[EVLİYÂ-İ KİRAM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları \(127\)](#)

[Şeyh Ahmed Mûsâ -kuddise sırruh- \(2\)](#)

[Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar \(62\)](#)

[Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(2\)](#)

Böyle bir zamanda, bu necip milletin hâlâ necip olanlarını kurtarmak için, Allah-u Teâlâ bu beldeye Hâtemü'l-velî'yi gönderdi. Bu milleti seviyor, neciplerini ayırıyor ve onları desteklemek için bir lütuf veriyor!

[Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri](#)

[Mânevî Terakkiyat](#)

Bir insan Allah-u Teâlâ'nın mevcudiyetine, vahdaniyetine delâlet eden delilleri kendi vücudunda aramalıdır, başka yerde aramaya hacet yoktur. Allah-u Teâlâ insanı kendini tanımak için yaratmış; kendini tanımayı, insanın nefsinin tanınmasına bağlı kılmıştır. Onun için de insana kendi nefsinin bilme istidadını vermiştir.

İSLÂM İLMİHALİ

[Dinin Direği "Namaz" \(2\)](#)

Ezan müslümanlığın şîârıdır, vâcip kuvvetinde müekked bir sünnettir. Bir dâvet hükmündedir, vakit girince okunur.

GÜNDEM

[Dünya Nereye Gidiyor? / Uğur Kara](#)

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır."
(İsrâ: 58)

[Dünyayı Sarsacak Olaylar Artarak Devam Edecek / Şinasi Çapa](#)

Bölgedeki her hareket bizi yakından ilgilendirmektedir. Dünyanın kaderinin şekilleneceği ve geleceğin bir şekilde inşa edileceği bu coğrafyanın dünyayı yakından ilgilendirdiği dikkatlerden uzak tutulmamalıdır.

TARİHTEN SAYFALAR

[Medya Yoluyla Tarihimizi Tahrif Çabalarına Çanak Tutan "Muhteşem Rezillik" \(1\) / Hakan Yılmaz](#)

Özellikle bu topraklarda gözü olanlar, emperyalist emelleri uğruna bu millete aslını unutturmamayı, ne şekilde olursa olsun göz açtırmamayı ve ruh dinamizmini ayakta tutacak ne ki varsa hepsini ayaklar altına alıp sinsice ortadan kaldırmayı kendilerine vazgeçilmez bir hedef olarak seçmişlerdir.

[Çamur Ev / Canan Büşra Kara](#)

| [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri buyuruyor ki:

"Asra yemin olsun ki, insan gerçekten hüsrân içindedir. Ancak iman edip amel-i salih işleyenler, birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesnâ."
(Asr: 1-3)

Allah-u Teâlâ yemin ederek insanların gerçekten hüsrân içinde olduklarını beyan buyuruyor. Bu bizim için ne büyük âfât! Allah'ım iyilerin yüzü suyu hürmetine bizi bağışlasın.

Burada görülüyor ki bütün insanlar hüsrân içindedirler, ancak iman edenler kurtuluyor.

Seyyid-i Kâinat Sebeb-i mevcudat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"İnsanlar helâk olmuşlardır, ancak âlimler müstesna. Âlimler de helâk olmuşlardır, ilmi ile amel edenler müstesna. İlimiyle amel edenler de helâk olmuşlardır, ihlâs sahipleri müstesna. İhlâs sahipleri de büyük bir tehlike üzerindedirler." (Keşf-ül hafâ)

İhlâs; Allah-u Teâlâ'ya içten gelen bağlılıkla, sadakâtle, samimiyetle yönelmektir. Halis, saf, katışıksız bir niyet sahibi olmak ihlâstır. Kalpte Hazret-i Allah olacak, gönülde ihlâs olacak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Bütün insanlar helâk olmuşlardır."** buyurdular.

Diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyurmaktadırlar:

"Ümmetim benden sonra yetmiş üç fırkaya ayrılacak, bir fırka müstesna, diğerleri hep ateştedir."

– Onlar kimlerdir Yâ Resulellah?

Benim ve Ashâbımın yolunda olanlardır." (Ebû Dâvud)

İnsanların helâk olduğunu belirten Hadis-i şerif umuma âit, bu Hadis-i şerif ise hususa yani Resulullah Aleyhisselâm'ın ümmetine aittir.

Yetmiş iki fırka cehenneme giriyor. Acaba biz hangi fırkadanız? Bir düşün!

İşte şu bölücüler var ya, paramparça ettiler hem dini hem vatani.

Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ buyurur ki:

"Sen ne kadar yürekten istersen iste, insanların çoğu inanmazlar." (Yusuf: 103)

İşte bu bölücülere, her ne kadar gerçekten Hakk'ı söyleyen de, hakikatı ibraz etsen de, ne Hakk'ı tanırlar, ne de hakikatı kabul ederler. Ve böylece yetmiş iki fırka cehennemlik oldu.

Şimdi bizim duracağımız bir fırka kaldı. Zâhirî, bâtinî, ledünî dediğimiz bütün bu mevzu o bir fırkaya aittir.

Asr Sûre-i şerifî ve bu Hadis-i şerif'ler iman ehli için yeterlidir.

Fakat dilde iman ettiğini söyleyip, kendi zan ve tüzüğüne göre hareket ederek, şeytanın adamı olanlar, ihlâs üzere hareket etmeyip öyle gözükeler, hem kendilerini kandırdıkları gibi hem de etraflarını kandırarak bu yetmiş iki fırka içerisinde dahil olmaktadır.

Bir bölücü çıkar der ki "*Fâiz helâldir!*" Öteki bölücü der ki "*Enflasyon nispetinde helâldir!*" Diğeri der ki "*Ben fâizle kömür alırım, şunu alırım, bunu alırım!*" Hiçbir bölücü fâizi yerde bırakmıyor. Herkes kendi kitabına göre uyduruyor ve onu yiyor.

Kitabı deyince, "*Onların kitabı ayrı mı?*" diye soracaksınız. Evet ayrıdır.

Çünkü Cenâb-ı Hakk Müminûn Sûre-i şerifî 53. Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Amma ne var ki, insanlar din hususunda kendi aralarında parçalara bölündüler, çeşitli kitaplara ayrıldılar. Her bölüm her parti kendi tuttuğu yoldan memnundur, yanında bulunan (din veya kitapla) sevinmektedir."

Allah-u Teâlâ onların İslâm'la hiçbir ilgilerini bırakmadı.

Zâhir ehli Hakk'ın emir ve yasaklarını kendi nefis arzusunca değiştirip o şekilde hareket ettiğinden, benlik putuna sarıldığından ve kendine tâbi olanlar da ona iman ettiklerinden ayrı bir din, ayrı bir kitap olmuş oluyor.

Çünkü Hakk'ın emirlerini hiçe sayıp, kendi arzularını öne koyuyorlar. "*Ben biliyorum!*", "*Ben söylüyorum!*", "*Ben irşad ediyorum!*" diyorlar.

O "*Ben*"in gizli mânâsı, Allah-u Teâlâ o kalpte yok, varlık ve nefis var. Allah-u Teâlâ'nın ihsanını nefse bağlamışlar. Nefse bağladığı için nefis "*Ben!*" diyor, Allah-u Teâlâ'yı inkâr ediyor.

Benlik şirktir, benlik puttur, benlik küfürdür! Fakat insan benlikten kurtulamıyor. "*Ben, ben, ben!*" diyor cehenneme gidiyor.

Tam manasıyla ihlâs üzere olup, Allah-u Teâlâ'nın emir ve yasaklarına kayıtsız ve şartsız tam bir iman ile teslim olmadıkça, ihlâs üzere hareket etmedikçe kurtuluş mümkün değildir.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

•

**"Hiçbirinizin Arzusu Benim Tebliğ Ettiğim Şeylere Uymadıkça Mümin Olmuş Olamazsınız." Buyuran,
Her Hâl ve Ahvâli İlâhî İrâde'ye Uygun Olan,
Müminlere Karşı Şefkatli ve Onların Güçlüğe, Sıkıntıya Uğramaları Kendisine Ağır Gelen,
En Güzel Numunemiz; Peygamberimiz Efendimiz Muhammed Mustafa -
sallallahu aleyhi ve sellem-in
Teşrif-i Dünya Olan ve Bu Ay İçinde İdrak Edeceğimiz Mübarek "MEVLİD
KANDİLİ" nizi Tebrik Eder,
Tüm İslâm Âlemi'ne Hayırlara Vesile Olmasını
Cenâb-ı Allah'tan Niyaz Ederiz.**

•

"Asra Yemin Olsun ki, İnsan Gerçekten Hüsrân İçindedir.
Ancak İman Edip Amel-i Salih İşleyenler,
Birbirlerine Hakk'ı Tavsiye Edenler ve Birbirlerine Sabrı Tavsiye
Edenler Müstesnâ."

(Asr: 1-3)

"İnsanlar Helâk Olmuşlardır, Ancak Âlimler Müstesna.
Âlimler de Helâk Olmuşlardır, İlmî ile Amel Edenler Müstesna.
İlmîyle Amel Edenler de Helâk Olmuşlardır, İhlâs Sahipleri Müstesna.
İhlâs Sahipleri de Büyük Bir Tehlike Üzerindedirler."

(Keşf-ül hafâ)

ASR SÛRE-İ ŞERİF'İNİN ZÂHİRİ, BÂTİNİ, LEDÜNİ MÂNÂSİ İLE HELÂKTA OLAN İNSANLARIN İÇİNDEN KİMLERİN KURTULACAĞINA DAİR "EN-NÂSÜ KÜLLÜHÜM HELEKETÜN" HADİS-İ ŞERİF'İNİN İZAHI

Bütün insanlar hüsrân içindedirler, ancak iman edenler ve sâlih amel işleyenler kurtuluyor.

Kulun yapacağı şu var: Niyeti halis olacak, ameli sâlih olacak, helâl lokma yiyecek, mahviyeti tercih edecek.

Bu dört şeye dikkat edecek.

Samimi bir kalp ile Hazret-i Allah'a yönelmeniz, ihlâslı arkadaşlarla meşgul olmanız, haram lokmadan kaçmanız sizi Cenâb-ı Hakk'a ulaştırır.

Sıdk ile, ihlâs ile teslim olan ihvanları yürütürler de, ihvan yürüdüğünü bilmez.

Fakat yürütürler. Kimi? İhlâs ve sadakati olanı. İnsan Hakk yolunda ne

***kadar dikkatle, ihlâsla çalışırsa Allah-u Teâlâ ona o kadar yol verir.
Bu yol Hazret-i Allah ve Resulullah'a ait bir yoldur. Yeter ki ihlâs ile
yürüyelim.
İlim, amel, ihlâs, mahviyet olmadıkça terakkiyat mümkün değildir.***

Sûre-i Şerif'in Takdimi:

Mekke-i mükerreme döneminde İnşirâh sûre-i şerif'inden sonra nâzil olmuştur. Üç Âyet-i kerime, on dört kelime ve altmış sekiz harften müteşekkildir.

Birinci Âyet-i kerime'de geçen ve "**Zaman**" mânâsına gelen "**Asr**" kelimesi bu Sûre-i şerif'e isim olmuştur.

Ashâb-ı kiram'dan iki kişi karşılaştıkları zaman biri diğerine Asr sûre-i şerif'ini okumadan ve selâm vermeden ayrıldıkları rivâyet edilmiştir. (Beyhakî)

İmâm-ı Şâfiî -rahmetullahi aleyh- şöyle buyurmuştur:

"Şâyet Kur'an'da bundan başka hiçbir sûre nâzil olmasaydı, bu pek kısa sûre bile insanlara yeterdi. Bu sûre Kur'an'ın bütün ilimlerini içine almıştır."

Muhtevâsı:

Bu mübârek Sûre-i celîle'de Allah-u Teâlâ asra yemin ederek insanların hüsrân içinde bulduklarını ve sırasıyla iman edenlerin, sâlih ameller işleyenlerin, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenlerin bundan müstesna olduğunu beyan etmektedir.

Hüsranda Olanlar:

Allah-u Teâlâ insanın en önemli sermayesi olan zaman üzerine yemin ederek bu kısa Sûre-i şerif'e başlamaktadır:

"Asr'a yemin olsun ki!" (Asr: 1)

"Mutlak zaman" mânâsına gelen "**Asr**" kelimesine; ikinci vakti, ikinci namazı, yüzyıl, Resulullah Aleyhisselâm'ın gönderildiği saâdet asrı... gibi mânâlar verilmiştir.

Belirtilen bu mânâlar içinde birçok hadiseler meydana geldiği bir gerçektir. Kâr ve zararlar, iyilik ve kötülükler, sevinç ve üzüntüler, dostluk ve düşmanlıklar, yakınlık ve uzaklıklar, her türlü hadiseler hep zaman içinde olmaktadır. Allah-u Teâlâ'ya göre zaman diye bir şey yoktur. İnsanın ise ömrü ve en kıymetli sermayesidir. Ne kazanacaksa onunla kazanacak, ne kaybedecekse onunla kaybedecektir. Bir adam düşünün, pazarda buz satıyor: "*Sermayesi eriyen bu zavallıya acıyın!*" diye bağıyor. İşte çok hızlı geçen ömür sermayesi de tıpkı bir buz gibi eriyip gitmektedir. Zaman durmadan geçip gidiyor, ecel yaklaşıyor, ömür eksiliyor, bir daha geri gelmiyor. İnsanoğlu onu ahiret sermayesi olarak kullanmadığı, yanlış yere harcadığı takdirde, kârsız geçen her zaman, ömür sermayesinden harcanan bir ziyan ve bir hüsrân oluyor. Gerçek hüsrân, ahirette karşılaşılabilecek olan hüsrandır.

Zaman aslında en değerli bir nimettir. İnsanoğlu zamanın kadrini ve kıymetini bilemediği ve değerlendiremediği için bastığı dalı kesmiş, kendi hüsrânını kendisi istemiş, kazanacak yerde kaybetmiş oluyor

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Dehre (zamana) sövmeyiniz, çünkü dehr Allah'tır." (Ahmet bin Hanbel)

Yani zamanı yaratan Allah-u Teâlâ'dır. Zaman üzerine yemin ettikten sonra şöyle buyurmuştur:

"İnsan gerçekten hüsrân içindedir." (Asr: 2)

Allah-u Teâlâ yemin ederek insanların gerçekten hüsrân içinde olduklarını beyan buyuruyor.

Hüsrân; zarar, ziyan, kayıp, ümit edilene erişememekten doğan üzüntü mânâlarına gelir. Kârın zıddıdır.

İnsan Hakk'ı bırakıp bâtila sarıldığı, ahireti bırakıp dünyaya daldığı, günah batağına battığı müddetçe hüsrânda, sapıklıkta ve küfürdedir. Bu gibi kimseler büyük bir belâya ve huzursuzluğa uğramışlardır.

Dünya, insanı ahireti için çalışmaktan alıkoyuyorsa, bir hüsrân sebebi olur. Ahireti kazanmak için sermaye oluyorsa, kazanma sebebi olur. Daha doğrusu cennete girmeye vesile olursa övülmüş bir yer, cehenneme girmeye vesile olursa yerilmiş bir yerdir.

Dünyayı ahirete tercih etmek; kâfirin küfründeki, münâfığın nifakındaki, âsinin mâsiyetindeki gizli hastalığı gösteren bir işarettir. Onların bütün gayretleri dünya lezzetlerini elde etmek içindir. Dünyanın süsü, eğlence ve lezzetleri gözlerini kör etmiş, basiretlerini örtmüştür. Hüsrânda olmaları sebebiyle Allah-u Teâlâ'ya kavuşmayı aslâ akıllarına getirmezler. Ebedî ahiret yerine fânî dünya hayatına râzı olurlar, geçici olanı ebedî olana tercih ederler. Böylece hüsrânın tam ortasında kendilerini bulurlar, hüsrân onları her yönden kuşatır.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Ve dediler ki: Hayat ancak bu dünyadaki hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman helâk eder." (Câsiye: 24)

İnkâr eden ve Hakk'tan yüz çeviren kimsenin dünyadaki varlığı, serveti, iyilikleri yarın ahirette kendisine hiçbir fayda sağlamaz, onlardan istifade edemez. Karşısında inkâr ettiği, emrine ve hükmüne karşı geldiği, düşman kesildiği Allah'ı bulur. Ne kadar büyük bir hüsrânda olduğunu, bütün sermayesini kaybettiğini ancak o zaman anlar. İşte gerçek hüsrân budur.

Çoğu zaman yüz seneyi bile geçmeyen dünya hayatı ile sonsuzluğu tasavvur bile olunamayan ahiret hayatı karşılaştırılırsa, önem derecesi kendiliğinden ortaya çıkar.

Ömrü ne kadar uzun olursa olsun, insan öyle bir zamana ulaşır ki; rüzgârın saman çöpünü savurup, yerinde hiçbir şey kalmadığı gibi, ölüm gelir, ahirete alıp götürür. Dünya hayatının müddeti kısa ve lezzeti de geçici olduğu için, bir aldanma ve oyalanmadan başka bir şey değildir. Akıllı kişinin zamanın arâyiş-i kâzibesine kapılmaması gerekir. Serap gibi parıldar, bulut gibi geçer gider, sonu hüsrâna biter.

Serap; gündüzün ortasında, güneşin hararetinden dolayı, çöllerde uzaktan su gibi görünen bir hayaldir. Çöl yolculuğuna çıkan bir kimse serap görmekle, içini yakmakta olan hararetini yatıştıramadığı gibi, uzaktan var sandığı parıltı da yanına yaklaşınca yok olur.

Dünyada ne kadar büyük menfaatlar ve lezzetler elde edilirse edilsin, hepsi de sınırlı ve geçicidir. Dünya hayatı dünya gözüyle ölçüldüğünde çok büyük bir şeymiş gibi görünür. Ahiret terazisine konulduğunda ise, ne kadar değersiz ve önemsiz olduğu apaçık meydana çıkar. İşte fâni dünya budur.

Hüsrandan Kurtulanlar:

Hüsrandan kurtulanlara gelince;

"Ancak iman edip amel-i sâlih işleyenler, birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesnâdır." (Asr: 3)

Onlar gerçek imana erenlerdir. Yaptıkları hayırlı amellerin karşılığını ahirette alabilmek için sabırla ömür sürerler, sonsuz olanı geçici olana tercih ederler. Bunun içindir ki haram yollarla elde edebilecekleri her türlü kazancı reddederler. Ömür sermayesini iyiye kullanarak kârlı çıkanlar bunlardır.

Bu gibi kimseler bol bir rızka erişirlerse şükrederler, ahiret mükâfatlarına namzet olurlar. Dar bir rızıkla rızıklanırlarsa kanaat ederler, kısmetlerine râzı olurlar.

Allah-u Teâlâ sadece ahirette değil, dünyada da huzurlu bir hayat bahşeder. Bu, iman edip sâlih ameller işleyenlere bir vaad-i Sübhânî'dir.

Diğer taraftan onlar aldıkları her nefeste huzuru muhafaza ederler. Zamanın kadir ve kıymetini çok iyi takdir ederek, nefeslerin vücuda gafletle girip gafletle çıkmamasına azami gayret sarfederler. Ömrünün içinde bulunduğu her saniyesini fırsat bilerek, bu ruhsatı değerlendirmeye çalışırlar.

Huzurla alınan her nefes, Allah-u Teâlâ'nın Hayy ism-i şerifinin bir tecellisidir. Bir nefes huzurla alınıp veriliyorsa, o nefes diridir. Gaflet ile çıkan nefes ise ölüdür.

1. İman Edenler:

Allah-u Teâlâ'nın varlığına birliğine, Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'ın O'nun kulu ve peygamberi olduğuna ve onun Allah-u Teâlâ tarafından getirip tebliğ ettiği esas ve hükümlerin doğru ve gerçek olduğuna tereddüt etmeden kesin olarak inanmışlardır.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde kâmil imanın alâmetini ve hakiki müminlerin vasıflarını şöyle beyan buyurmaktadır:

"Müminler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resul'üne iman etmişlerdir. Sonra şüpheye düşmemişler, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad etmişlerdir. İşte onlar imanlarında sâdik olanlardır." (Hucurât: 15)

Mümin olmak için, imanın kalbe nüfuz etmesi ve o kimsenin takvâyâ bürünmesi lâzımdır.

Yapılan her türlü iyiliklerden, hayırlı ve yararlı işlerden, sâlih amellerden ahirette karşılık görebilmenin şartı imandır. İman olmadan yapılan hiçbir amel ve ibadetin faydası yoktur, geçersizdir.

Kâfirler inkârları sebebiyle amellerini boşa çıkardıkları için, dünyada yapmış oldukları iyiliklerin ahirette karşılıklarını alamazlar. Amelleri, rüzgârın önündeki kül gibi yok olur gider.

2. Amel-i Sâlih İşleyenler:

Allah-u Teâlâ iman edenlerden sonra "*Amel-i sâlih işleyenler*"in de hüsrandan kurtulduğunu haber veriyor.

Sâlih ameller; iyi, doğru, faydalı ve sevap kazanmaya vesile olan işlerdir. Amel-i sâlih'in sahası çok geniştir. Bunların başında farz ibadetler gelir. Namaz, oruç, zekât, temizlik, cihad, duâ, zikrullah, Allah-u Teâlâ'nın rızâsını kazanmak için yapılan her davranış Amel-i sâlih'in bölümlerini teşkil etmektedir. Yol üstünde duran bir taşı kaldırmak bile Amel-i sâlih'tir, mümine sevap kazandırır.

İslâm'da bir iyiliğin ve sâlih amelin geçerli olması ve sevap kazandırması için, bu ameli işleyenlerin imanlı olması şarttır.

Kur'an-ı kerim'de birçok Âyet-i kerime'lerde iman ile Amel-i sâlih birlikte zikredilerek Amel-i sâlih'in faydası ve lüzumu üzerinde ısrarla durulmuştur.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"İman edip sâlih ameller işleyen ve Rabb'lerine gönülden boyun eğenlere gelince, işte onlar cennet halkıdır, onlar orada ebedî kalacaklardır." (Hûd: 23)

Hüsrandan kurtulan o müminler ki, samimiyetle iman etmişler, Allah-u Teâlâ'nın hoşnud kalacağı sâlih ameller işlemişler, imanlarını tezyin etmişler, Hakk'a boyun bükerek huzur bulmuşlar, huşû içinde kendilerini ibadete vermişler, o iman ile de ahirete intikal etmişler, emsalsiz lütuflara ermişlerdir.

Zira onlar içinde ebedi kalmak üzere girdikleri cennet halkıdır. Dünyada iken iman nuru ile münevver olmanın, doğru yoldan ayrılmamanın mükâfatını yaşamaktadırlar.

Mal ve mülk, servet ve evlât, gayesine uygun olarak kullanılırsa cennetin, kullanılmazsa cehennem kapısını açar. Bunlar dünya hayatına âit birer ziynettir, süstür. Allah katında asıl hayırlı olan şey ise sâlih amellerdir.

İman açıkta yanan bir muma benzer, bir rüzgâr gelir onu söndürebilir. O muma bir fanus geçirilirse söndürülemez. O işşe takvâdır, sâlih amellerdir. Takvâca hareket eden kimse imanını kurtarmış olur.

3. Hakk'ı Tavsiye Edenler:

"İman edenler"den ve "*Amel-i sâlih işleyenler*"den sonra "*Birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenler*" de hüsrandan kurtulmuş oluyorlar.

Nitekim Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"İçinizden insanları hayra çağıran, iyiliği emredip, kötülükten sakındıran bir topluluk bulsun. İşte onlar gerçek kurtuluşa erenlerdir." (Âl-i imrân: 104)

Hem kendileri kurtulur, hem de başkalarının kurtuluşuna vesile olurlar. Bu ise İslâm'da çok büyük bir vazifedir. Hayra dâvet, birliğin ve İslâm'ın esasıdır. Emr-i bi'l-mâruf nehy-i ani'l-münker, yani iyiliği emretmek ve kötülüğe engel olmak da bunun önemli bir kısmıdır.

Bir mümin sadece kendisi din-i mübin'in emir ve yasaklarını yerine getirmekle, iyiyi, doğruyu, güzeli hayatında uygulamakla kalmamalı; aynı zamanda başkalarına da yol göstermek, Hakk'a dâvet etmek, yanlışlıklarının giderilmesine, hatalarının düzeltilmesine çalışmak, kemâle ulaştırmak, istikamete götürmek için iyilikleri emredip, kötülüklerden sakınmasını tavsiye etmeli, nasihatla bulunmalıdır. Eğer müslümanlarda bu şuur yoksa hüsrandan kurtulamazlar.

Nasihât; çok şümüllü, dünya ve ahiret iyiliklerini toplayıcı bir kelimedir. Nasihat dinin direği ve temelidir.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde de şöyle buyurmaktadır:

"İyiliği emret, kötülükten vazgeçir! Bu hususta sana isabet edecek eziyete katlan! Çünkü bunlar azmedilmeye değer işlerdendir." (Lokman: 17)

Bu kolay bir vazife değildir. Bu vazifeyi yapanların başlarına birtakım musibetler ve sıkıntılar gelmesi mümkündür. Bu sıkıntılara sabretmek lâzımdır. Bir de şu var ki, bu vazife cesareti ve metaneti gerektiren işlerdendir. Malını ve canını o yolda fedâ edenlerin işidir, korkak kimselerin harcı değildir. Bunun için de azimli bir şekilde çok çalışmak gerekiyor. Her müslüman en azından bir kişiyi kurtarma çabası içinde olmalıdır. Ola ki bir kişinin, Allah-u Teâlâ'nın lütuf hidayetini vesile olur.

Farz-ı muhâl ki bir sel gelmiş, bir insanı almış götürüyor. Bir ip atıyorsunuz, boğulmak üzere iken onu kurtarıyorsunuz. Burada bir can kurtuluyor. Aslında pek de mühim bir iş yapmış sayılmazsınız. Çünkü eğer kurtarmasaydınız belki de şehit olacaktı.

Dalâlet ve imansızlık girdabına kapılmış kimseleri kurtarmak bundan daha mühimdir. Onu kurtardığınız zaman bir iman kurtulmuş, saâdet-i ebediye kazanılmış oluyor.

Şöyle düşünersek, bir tarafta can kurtuluyor, bir tarafta iman kurtuluyor. Aradaki fark ne kadar büyüktür! Bir kimseyi imansızlık felâketinden kurtarmak için nasıl çalışmak gerekiyor? Bir samanlık yansa herkes söndürmeye koşuyor, gönüller yanıyor da hiç kimsenin kılı kıpırdamıyor.

Bir ip uzatılırsa, o ipten tutunup caddeye çıktığı zaman, gerçekten büyük bir girdabın içinde olduğunu görmüş olur. Daha evvel göremezdi, çünkü girdabın içinde idi.

Çok sabırlı çok âzimli olmak ve işin sonuna bakmak lâzımdır. Hidayet Hakk'tandır. Bütün kalpler O'nun kudret elindedir. Dilediğine hidayet eder. Kul kula hidayet veremez, ancak teşvik eder, hidayete vâsita olur.

4. Sabrı Tavsiye Edenler:

Birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenlerden sonra hüsrandan kurtulabilmek için dördüncü olarak da "*Sabrı tavsiye etmek*" gelmektedir.

Allah yolundaki zorluklara göğüs gerebilmek, zahmet ve güçlüklerle tahammül edebilmek için bir müminin sabırlı olması, mümin kardeşine de sabrı tavsiye etmesi, sebat göstermeyi telkin etmesi ve şevkinin artması için cesaret vermesi çok mühimdir.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde ise şöyle buyurur:

"Sonra iman edenlerden olmak, birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden olmaktır." (Beled: 17)

Kur'an-ı kerim'de takriben yetmiş yerde sabırdan bahsedilmiş, sabırla süslenenler meth-ü senâ edilmiştir. İmandan sonra takip edilecek yolun başı sabırdır, iman yolunun başlangıcından itibaren sabır imtihanı başlar. Allah yolunda çekinmeden canlarını veren muhterem şehitlerin ebedî saâdete ulaşmaları sabır sayesinde. İmtihan sabırla verilir, ibtilâlar sabır sayesinde küçülür. Sabır bütün hayırların başı ve anahtarıdır, cennet hazinelerinden bir hazinedir. Mümin sabrı nispetinde derece alır ve terakki eder.

Zâhirî sabır kızdığı zaman, başına bir ibtilâ geldiği zaman yılmamak, yıkılmamak; Allah-u Teâlâ'nın yasak ettiği her şeyden kaçınmak, çizdiği hududu aşmamak, günah işlemek için sabretmektir.

Bir müminin nefsin alıştığı ve sevdiği, Allah-u Teâlâ'nın ise yasakladığı haramlardan şiddetle kaçınması, ne ki emretti ise seve seve yapması gerekir. Çünkü haramları yasakları yapmamakta azim ve sebat göstermedikçe, kişi takvâ derecesine erişemez. Takvâ sabır ile kâimdir.

Bir de bâtinî sabır vardır ki; o kimse bütün iradesini Hakk'a teslim eder, reyini Allah-u Teâlâ'ya verir. Artık onda hiçbir arzu ve istek olamaz. Allah-u Teâlâ'dan çıkacak her türlü hükme peşin olarak râzıdır. Bunlar "*Sabi makamı*"nda olanlardır. Burası "*Kulluk makamı*"dır. En mühim derûnî sabır burada gerekir.

Nefis ne isterse, Allah-u Teâlâ'nın lütfu ile onu çoktan yok etmiştir, dizginini vurmuştur, Hakk'a teslim olmuştur, hiçbir arzusu kalmamıştır.

Ne halka karşı bir gösteriş ne de gönüllerinde bir gurur ve iftihar duygusu beslemeyerek, sırf Allah-u Teâlâ'nın teveccühüne nâil olmak için zahmetlere katlanıp Hakk yolunda sabır ve sebat gösterirler. İlâhî takdire boyun bükerek. Nefislerinin hoşlanmadığı çeşitli musibetlere sabırla karşılık verirler.

Kur'an-ı kerim'de Musa Aleyhisselâm ile Hızır Aleyhisselâm'ın kıssası, sabır ve rızâyı ilgilendiren, beşeriyetin kıyamete kadar ibret alacağı derslerdendir.

Netice olarak; bu dört vasıfla ziynetlenen kimseler hüsrandan kurtulmuşlardır. Böyle bir imana erişemeyen kişiler ise hüsrânın tam içindedirler.

Hiç imanı olmayanlar dünyada ve ahirette hüsrandan kurtulamayacakları gibi; bâtıla iman etmiş olanların da amellerinin o bâtil sebebiyle yok olacağı şüphesizdir.

ASR SÛRE-İ ŞERİF'İNİN ZÂHİRİ, BÂTİNİ, LEDÛNİ MÂNÂSİ VE İZAHİ

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri buyuruyor ki:

"Asra yemin olsun ki, insan gerçekten hüsrân içindedir. Ancak iman edip amel-i salih işleyenler, birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesnâ."
(Asr: 1-3)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz "**Bütün insanlar helâk olmuşlardır.**" buyurmuştu. Burada da Allah-u Teâlâ yemin ederek insanların gerçekten hüsrân içinde olduklarını beyan buyuruyor. Bu bizim için ne büyük âfât! Allah'ım iyilerin yüzü suyu hürmetine bizi bağışlasın.

Burada görülüyor ki bütün insanlar hüsrân içindedirler, ancak iman edenler kurtuluyor.

Ve fakat Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Ümmetim benden sonra yetmiş üç fırkaya ayrılacak, bir fırka müstesna, diğerleri hep ateştedir.

– Onlar kimlerdir Yâ Resulellah?

Benim ve Ashâbımın yolunda olanlardır." (Ebû Dâvud)

İnsanların helâk olduğunu belirten Hadis-i şerif umuma âit, bu Hadis-i şerif ise hususa yani Resulullah Aleyhisselâm'ın ümmetine aittir.

Yetmiş iki fırka cehenneme giriyor. Acaba biz hangi fırkadanız? Bir düşün!

İşte şu bölücüler var ya, paramparça ettiler hem dini hem vatani.

Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ buyurur ki:

"Sen ne kadar yürekten istersen iste, insanların çoğu inanmazlar." (Yusuf: 103)

İşte bu bölücülere, her ne kadar gerçekten Hakk'ı söyleyen de, hakikati ibraz etsen de, ne Hakk'ı tanırlar, ne de hakikati kabul ederler.

Ve böylece yetmiş iki fırka cehennemlik oldu.

Şimdi bizim duracağımız bir fırka kaldı. Zâhirî, bâtinî, ledünî dediğimiz bütün bu mevzu o bir fırkaya aittir.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"İnsanların çoğu bilmezler." (Mümin: 57)

Neyi bilemedi bunlar? Hakikati bilemedi, hakikati bilemediği için Hakk'ı bulamadı, din kurucuları ile beraber oldu, böylece helâkına vesile oldu.

Bir tek temsil arzedelim:

Bir bölücü çıkar der ki "*Fâiz helâldir!*" Öteki bölücü der ki "*Enflasyon nispetinde helâldir!*" Diğeri der ki "*Ben fâizle kömür alırım, şunu alırım, bunu alırım!*" Hiç bir bölücü fâizi yerde bırakmıyor. Herkes kendi kitabına göre uyduruyor ve onu yiyor.

Kitabı deyince, "Onların kitabı ayrı mı?" diye soracaksınız. Evet ayrıdır.

Çünkü Cenâb-ı Hakk Müminûn Sûre-i şerifi 53. Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Amma ne var ki, insanlar din hususunda kendi aralarında parçalara bölündüler, çeşitli kitaplara ayrıldılar. Her bölüm her parti kendi tuttuğu yoldan memnundur, yanında bulunan (din veya kitapla) sevinmektedir."

Allah-u Teâlâ onların İslâm'la hiçbir ilgilerini bırakmadı.

Ve onları bir imtihan edin. Deyin ki "Arkadaşlar! Benim şurada elli milyon, yüz milyon, beş yüz milyon bir param var amma, fâiz olduğu için elimi sürmüyorum, ne yapayım?" Bakın kendi dinlerine kendi kitaplarına nasıl uyduracaklar?

Bir çok defa karşılaştığımız hususlardan bir tanesini size temsil olarak arzedelim:

Bir kardeş geldi Kayseri'den, "Efendim ben beş bin Mark getirdim." dedi. "Bu parayı niçin veriyorsunuz?" diye sorduk, "Bu paradan biraz şüpheliyim." dedi. "Kardeşim! Senin şüphe ettiğin parayı kasaya koyamam." Beş bin Mark'ı vermek için tâ Kayseri'den gelmiş, hayır, vallahi beş kuruş kadar gelmez bana o para, burası Allah kapısıdır.

Ve kardeş o parayı aldı gitti, kabul etmedik.

Vakıf binaları yapıyoruz. Bu yaptığımız vakıf binaları için kimseden tek kuruş istenmiş değildir. Kimseden dilenilmez, kimse yolunmaz. Çünkü burası Allah kapısıdır. Onun içindir ki, herkes buraya kendi evine gelir gibi gelir, yer, içer, gider. Helâli hoş olsun. Çünkü kendi evi zaten.

Bir de şu var ki, Allah-u Teâlâ bizi lütfu ile zengin kılmış, kimseye muhtaç ettirmemiş, kimseye perva ettirmemiş. Bu vallahi sırf kendi lütfundandır, çalışmakla değil.

•

Mevzumuza devam ediyoruz:

Allah-u Teâlâ Asr sûre-i şerifinde iman edenlerin hüsrandan kurtulduğunu haber veriyor. Bunun içindir ki imanın şartlarının izahı lâzım.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"İman iki yarım"dır. Yarısı sabırda yarısı şükürdedir." (C. Sağır)

Zâhiri Sabır:

1- Kızdıgın zaman sabretmek.

2- Bir ibtilâ başına geldiği zaman sabretmek.

3- Allah-u Teâlâ'nın nehyettiği her şeyden ictinab etmek, çizdiği hududu aşmamak, o günahı işlemek için sabretmek.

•

Allah-u Teâlâ iman edenlerden sonra "Amel-i salih işleyenler" in de hüsrandan kurtulduğunu haber veriyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"İman üryandır, libası takvâ, ziyneti hayâ, semeresi ilimdir." (Beyhakî)

İman açıkta yanan bir muma benzer, bir rüzgâr gelir onu söndürebilir. Hele bugünkü muhalif rüzgârlar ne kadar şiddetli esiyor.

O muma bir fanus geçirilirse söndürülemez. O şişe takvâdır. Takvâca hareket eden imanını kurtarmış olur. Fakat takvâ bâtin ilminin meyvesidir.

Takvâ ne demektir? Zâhirde haram olan şeylerden ictinab etmek, bâtında her şüphe edilen şeyden ictinab etmek demektir. Bunlardan ictinab etmedikçe imanını kurtaramazsın.

İmanın ziyneti hayâdır. Takvâyı da hayâ muhafaza eder.

Bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"Hayâ ile iman mütelâzımdır, birbirinden ayrılmaz. Yani biri gidince öteki de kalmaz." (C. Sağır)

Diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise:

"Hayânın azlığı küfür alâmetidir." buyururlar. (Münâvî)

Demek ki biz hayâdan yoksun olmakla küfre kaydığımızı da bilmiyoruz. Bunu bilmediğimiz için imanımızı da tehlikeye düşürüyoruz. O halde bu cehalete düşmemek ve bunların hakikatini bilebilmek için ilme de ihtiyaç var.

Bir Hadis-i şerifte şöyle buyuruluyor:

"Her şeyin bir yolu vardır, cennetin yolu ise ilimdir." (C. Sağır)

İlim olmasaydı, hayâyı gidermekle imanı da giderdiğimizi bilemezdik. Körükörüne hiçbir şey olmuyor, illâ ilim.

Demek ki takvâ, hayâ ve ilim birbirini tamamlamış oluyorlar.

•

Hakk'ı bilmeye gelince;

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"İlimde derinleşmiş olanlar 'O'na inandık, hepsi Rabb'imizin katındandır.' derler. Bunu akl-ı selim sahiplerinden başkası düşünüp anlamaz." (Âl-i imran: 7)

"Verrâsihune fil-ilmi = İlimde derinleşmiş olanlar."

Bunun zâhirî ve bâtınî manası arzedilecek.

Baş gözü ile ne görürse, baş kulağı ile ne işitirse onu bilir. Fakat gerçekten Hakk'a teslim olmamıştır, bir çok arzuları vardır, ilimde derinleştiği halde ilmi ile nefsinin düşünür. Bunlar halkın muallimi olup bu zâhirî mana itibarıyla.

Bâtınî manası ise:

Allah-u Teâlâ kulu kendisine ne kadar yaklaştırdı ise, ona kendisini ne kadar bildirdi ise; Hazret-i Allah'ı bilir, her şeyin O'nun ve O'ndan olduğunu hem bilir, hem görür, kendisini görmez.

Ve bu tecelliyat sonsuzdur.

Âyet-i kerime'de geçen "**Akl-ı selim**", "Ulül-elbâb" akıldır. Ulül-elbâb olan bunu anlar, başkası anlamaz.

Allah-u Teâlâ kalbine ne döktüyse, kalp gözüne ne gösterdiyse, kalp kulağına ne duyurduysa onu bilir, bunlarda arzu ve irade yaşamaz. Ne takdir ettiyse, nasıl hükmeder ise o... Bunlar Hakk'a teslim olanlardır.

•

İkinci bir mânâ da Hakk'ı bilmek;

Her şey ceset, Allah-u Teâlâ ise ruhtur. Bunu böyle bilmek gerekir.

Ruhsuz ceset resme benzer. Bu gördüğümüz âlem resim değildir.

Cemâdat, nebâtat, hayvanat, insan... Her şey Allah-u Teâlâ'yı tesbih eder.

Hatta Allah-u Teâlâ Dâvud Aleyhisselâm'ın zikrinden ne kadar hoşlanmış ki:

"Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tesbih edin!" diye emretti. (Sebe: 10)

Dâvud Aleyhisselâm zikrederken, dağlar da kuşlar da hepsi beraber zikrederdi.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Yedi gök ve yer, bir de bunların içinde bulunanlar Allah'ı tesbih ve tenzih ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu hamd ile tesbih etmesin. Fakat siz onların tesbihlerini anlamazsınız. O halim olandır, çok bağışlayandır." (İsrâ: 44)

Zira yaratılmış olan her şey Hakk'ı bilir ve tazim eder.

İnsan zikrullah sebebiyle öyle yükselir ki, bir Hadis-i şerif'te:

"Mümin-i kâmil olan kimse, Allah katında bazı meleklerden de efdaldir." buyurulmaktadır. (İbn-i Mâce)

Hakk ehli olanlar Hakk'ı bilir ve Hakk ile hükmeder. Her iş ve icraatları Allah-u Teâlâ'nın hükmüne ve ahkâmına göredir, ahkâm mucibince hareket ederler. Hakk'ı bilir, hakikatten ayrılmazlar. Zira bunlar Allah-u Teâlâ'nın has kullarıdır.

Biraz evvel denmişti ki "Bunlar halkın muallimi"dir. Şimdi ise Hakk'ın muallimliği ve Hakk'ın talebelerine geçeceğiz.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah'tan korkar, takvâ sahibi olursanız mualliminiz Allah olur." (Bakara: 282)

Allah-u Teâlâ kendi talebelerine emrediyor ve Âyet-i kerime'sinde buyuruyor ki:

"Kitab'ı öğrettiğinize ve okuduğunuza göre Rabbânîler olunuz." (Âl-i imran: 79)

Rabbânî olmak demek; Rabb'e halis kul olun, Rabb'e mensup ilim erbâbı olun, kalp kulakları ile işiticiler ve gayb gözleriyle bakıcılar olun demektir.

Enes -radiyallahu anh- den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- **"Şüphesiz insanlardan Allah'a yakın olanlar vardır."** buyurmuştu.

Ashâb-ı kiram:

"Yâ Resulellah! Bunlar kimlerdir?" diye sordu.

Buyurdular ki:

"Onlar Kur'an ehli, Allah ehli ve Allah'ın has kullarıdır." (İbn-i Mâce: 215)

Kur'an ehli ne demek? Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'e Resulullah Aleyhisselâm'ın ahlâkı sorulduğu zaman **"Onun ahlâkı Kur'an'dır."** buyurmuştu. Kur'an ehli olanlar da bütün ahlâkını Hazret-i Kur'an'a uydurmuşlardır.

Bâtinî Sabır:

Zâhirî sabırdan bahsetmiştik, şimdi bâtinî sabırdan bahsedeceğiz.

Bütün iradesini Hakk'a teslim eder. Reyini Allah-u Teâlâ'ya verir. Artık onda hiçbir arzu ve istek olamaz. Hazret-i Allah'tan çıkacak her türlü hükme peşin olarak râzıdır. Bunlar "**Sabi makamı**"nda olanlardır. Burası "**Kulluk makamı**"dır. En mühim derûnî sabır burada gerekir.

Nefis ne isterse, Allah-u Teâlâ'nın lütfu ile onu çoktan yok etmiştir, dizginini vurmuştur, Hakk'a teslim olmuştur, hiçbir arzusu kalmamıştır.

Bunlar Allah ehlidir, hıfz-u himayede ve tasarruf-u ilâhi'de bulunanlardır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Onlar o kimselerdir ki, Allah imanı kalplerine yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir." (Mücâdele: 22)

Buraya ilim ve kafa işlemez. Bunun sebebini arzedelim:

Allah-u Teâlâ'nın kudsi ruh ile desteklediği kimselerden başkası, bu esrar-ı ilâhîye vâkıf olamaz.

Zira işi gören o ruhtur, işi gören o nûrdur. Herkes kişiyi görüyor. Açık söylüyorum; işi gören Allah-u Teâlâ'nın desteklediği ruhtur, işi gören Resulullah Aleyhisselâm'ın nûrudur. Bu da ancak vâris-i nebi olanda bulunur. Zira bunlar var olan Hazret-i Allah ile beraberdirler.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah sabredenlerle beraberdir." (Bakara: 153)

Allah-u Teâlâ ancak bu kullarla beraberdir.

.

Şükür de "Kâî", "Fîlî" ve "Hâlî" olmak üzere üç nevidir. Bunların izahlarını arzedelim:

1- Kâî Şükür:

Bu şükürü yapanlar haramdan sakınanlardır.

a) "*Yaratan, yoktan var eden, beden nimetleri ile donatan, bidayetden nihayete kadar en güzel şekilde terbiye edip suret veren Hazret-i Allah'a şükürler olsun.*" derler.

b) "*Mülkünde bulunduran, kâinatı musahhar kılan, mülkündeki nimetlerle merzuk eden, rızıklandıran Hazret-i Allah'a sonsuz şükürler olsun.*" derler.

c) "*İman şerefi ile müşerref eden, İslâm ile mükerrem eden, iyi ve kötüyü ayırdetmek için Kelâmullah'ı indiren, Rehber-i sâdik'ı gönderen Hazret-i Allah'a sonsuz şükürler olsun.*" derler.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Şüphesiz ki Allah insanlara karşı lütfkârdır. Fakat insanların çoğu şükretmezler." (Mümin: 61)

Bir düşün! Hayatın boyunca bu hususlara bir defacık tefekkür edip şükrettin mi?

2- Fiili Şükür:

Şimdi bâtınına geçiyoruz.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

"Velilerimden birisine düşmanlık eden kimseye ben harp ilan ederim. Kulumu bana en çok yaklaştıran şey, farz kıldığım ibadetleri yapmasıdır. Nafile ibadetlerle de bana o kadar yaklaşır ki, nihayet ben o kulumu severim, sevince de artık onun duyan kulağı olurum, o benimle işitir, gören gözü olurum, o benimle görür, eli olurum o benimle dokunur, ayağı olurum o benimle yürür. (Kalbi olurum o benimle anlar, söyleyen dili olurum o benimle konuşur.) Ne dilerse onu yerine getiririm, her hangi bir şeyden bana sığınırsa ben onu muhafaza ederim." (Buhârî. Tecrîd-i Sarîh: 1042)

Bu Hadis-i kudsi'yi herkes merak eder. Allah-u Teâlâ lütfederse bunu az kelimeyle olduğu gibi açacağız. Buna mümasil bir çok sırları da açıp kapatacağız.

Dimağınızı daha güzel yatıştırmak için bir Hadis-i kudsi daha arzedeceğiz:

"Sonra ben yüzümle onlara yönelirim. Yüzümle yöneldiğim bir kimseye neyi vermek istediğimi, herhangi bir kimsenin bileceğini mi sanırsınız?"

Allah-u Teâlâ devamla şöyle buyurdu:

"Onlara ilk vereceğim şey, nûru kalplerine akıtmaktır. İşte o zaman ben onlardan haber verdiğim gibi, onlar da benden haber verirler." (Müslim-Hâkim)

Yani "Onlar beni biliyor ve benden haber verirler." diye Hadis-i kudsi'de beyan buyuruyor.

İşte şimdi size Hazret-i Allah'tan haber vereceğim.

Niçin Allah-u Teâlâ o sevgili kullarına karşı gelene harp ilân ediyor? Çünkü o veli Hakk'ta fani olmuştur, kül olmuş, esrar-ı ilâhî'de yok olmuştur. İçinde yalnız Allah-u Teâlâ'nın mevcudiyetini görür ve bilir, kendisini görmez.

Bunun delilini mi istiyorsunuz?

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyuruyor ki:

"İçinizde... Görmüyor musunuz?" (Zâriyât: 21)

O, bu Âyet-i kerime'nin tecelliyâtına mazhar olmuştur.

Allah-u Teâlâ "İçindeyim, bak beni göreceksin!" diye hitap ediyor. Amma hani o gören gözler?

Amma Allah-u Teâlâ **"Beni bilenler var."** buyuruyor. Ben haber veriyorum şimdi, Âyet-i kerime ile haber veriyorum, Hadis-i kudsi ile haber veriyorum.

O içinde olduğu için duyan kulağı, gören gözü oluyor. Onun eli ve ayağı oluyor. Kalbi oluyor O'nunla anlıyor, söyleyen dili oluyor O'nunla söylüyor. Onun bütün sırrı ve esrarı Allah-u Teâlâ'nın içinde oluşundadır. Amma sen baktığın zaman put göreceksin. Demek ki boşalmamız lâzım.

Çok mühim bir Hadis-i şerif daha arzedeceğiz.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"Muhammed'in nefsi kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, eğer siz süflî arza bir ip sarkıtmiş olsanız Allah'ın üzerine düşerdi." (Tirmizî)

Yemin ediyor böyle olduğuna dair. Bu böyle midir? Bakın şimdi izah edeceğim.

Bunlar **"Elhamdülillâhi Rabbil âlemin"** Âyet-i kerime'sinin sırrına mazhardır. (Fatiha: 1)

Bunlar **"Kul hüvallahu ehad"** Âyet-i kerime'sinin sırrına mazhardır. (İhlas: 1)

Bu da ancak kendisinin de kâinatın da bir maskeden ibaret olduğunu gören ve bilene mahsustur. Yalnız onlar gerçek mürşid-i hakiki'nin Hazret-i Allah olduğunu bilirler.

Bunlar Allah-u Teâlâ'nın has kullarıdır.

İşte Hadis-i şerif de açıklandı size. Ve dikkat edin bütün açıklamalarım ya Âyet-i kerime ya Hadis-i kudsî ya da Hadis-i şerif ileler.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"Öyle ilim var ki, gizlenmiş mücevherat gibidir. Onu ancak ârif-i billâh olanlar bilirler. Bu ilimden konuştukları vakit, Allah'tan gafil olan kimseler anlamazlar."

Binaenaleyh Allah-u Teâlâ'nın kendi fazlından ilim ihsan ettiği âlimleri sakın tahkir edip küçük görmeyin. Çünkü Cenâb-ı Hakk onlara o ilmi verirken tahkir etmemişti." (Erbaîn. Ebu Hüreyre - radiyallahu anh-den)

Onu niçin ârif-i billâh olanlar bilir? O bildirdiği için bilir.

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

"Allah göklerin ve yerin nûrudur." (Nûr: 35)

İşte kendisinin ve kâinatın bir maske olduğunu gören, bu Âyet-i kerime'nin tecelliyâtına mazhardır.

Bu Âyet-i kerime şimdiye kadar çok geçti, fakat çok esrarlıdır.

•

Bâtınî ilim ilham vasıtası ile, Allah-u Teâlâ'nın nûru kalbe akıtması ve dilediğini duyurması ile husule gelir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Benim Allah ile öyle vaktim olur ki, oraya ne yakın bir melek sızabilir, ne nebi ne de resul sokulabilir." (K. Hafâ)

Diğer bir hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Cenâb-ı Hakk benim göğsüme ne döktüyse, ben de onu olduğu gibi Ebu Bekir'in göğsüne boşalttım."

Eğer bu iki Hadis-i şerif'e dikkat etseniz, bütün bu esrarı çözeceksiniz.

Kalpten kalbe dökülen ilâhi emanetullah kıyamete kadar devam eder. İşte bütün bu sır buradan geliyor, bütün esrar, bütün gizlilik buradan doğuyor.

Zâhirî ilmin çeşitleri çoktur. Bâtînî ilimlerininki ondan da çoktur. İlm-i iman, ilm-i İslâm, ilm-i ihsan, ilm-i tevbe, ilm-i zühd, ilm-i verâ, ilm-i takvâ, ilm-i ahlâk, ilm-i mârifet-i nefis, ilm-i mârifet-i kalp, ilm-i tezkiye-i nefis, ilm-i tasfiye-i kalp, ilm-i mükâşefat, ilm-i tevhid, ilm-i tecelli-i sıfat, ilm-i tecelli-i zât, ilm-i makamat, ilm-i vusûl, ilm-i fenâ, ilm-i bekâ, ilm-i sekr, ilm-i sahv, ilm-i mârifet ve benzeri ilimler.

Âlimler üç taifedirler: Bir taifesi zâhirî ilmi bilirler. İkincisi bâtinî ilmi bilirler. Üçüncüsü hem zâhirî ilmi bilirler hem de bâtinî ilmi bilirler. Bu üçüncüsünden çok azdır.

Fakir onları tarif ederken; "Sehm-i nübüvve vâris olanlar", "Sehm-i velâyete vâris olanlar", "Hem sehm-i nübüvve hem de sehm-i velâyete vâris olanlar" olarak belirtmişizdir.

Adı üstünde vâris, çalışmakla elde edilen bir şey değil. Allah-u Teâlâ doğrudan doğruya nûru kalbine yazmış, kudsî ruh ile desteklemiş, Resulullah Aleyhisselâm'ın emanetini ona boşaltmış. Bütün esrar bu noktada.

•

Kâlf şükür, fiili şükür izah edilmişti, şimdi ise hâlî şükürü izah edeceğiz.

3. Hâlî Şükür:

Allah-u Teâlâ'yı canlarından, gözlerinden, eli ve ayağından hülâsa ihsan ettiği, ikram ettiği her şeyden fazla severler. Zira her şeyi O'nun yarattığını ve O'nun verdiğini onlar bilir. Hepsi O'nundur ve O'ndandır. Verdiği her şeyden fazla Allah-u Teâlâ'yı severler. O'nu görür, O'ndan olduğunu da görür. Bu hâlî şükürdür.

Onlarda irade yaşamaz. İradelerini Allah-u Teâlâ'nın iradesine bağlamışlardır. Hükme bağıdırlar, çıkacak ilâhi hükme göre hareket ederler.

Sabaha kadar ibadet eder eder, sabahleyin de yaptığı ibadete gözyaşı ile istiğfar eder; af olması için, ibadet ve taatlarının kabul olunması için duâ ve niyazda bulunur. Çünkü o Allah-u Teâlâ'yı biliyor, yapamadığını da çok iyi biliyor. Aşk ateşi ile yanar, Allah-u Teâlâ ile beraber olmayı her şeyden fazla tercih eder.

Bir Hadis-i kudsî'de şöyle buyuruluyor:

"Kulum beni zikrettiği zaman ben onunlayım." (Buhârî)

Size bu anlatılanlar hazine-i ilâhiden alınan inci ve elmaslardır ve fakat siz bunları anlamadığınızdan taş mesabesinde görüyorsunuz.

Allah-u Teâlâ çok geçmez büyük bir fil gönderecek. Bu ilâhi mücevherâtın saçıldığını gördüğü zaman bu incilerden acaba nasipdar olan var mı diye parmakla araştırarak.

•

Fakat anlaşılıyor ki Allah-u Teâlâ dilediğini dilediğine duyuruyor.

Ve dikkat ederseniz, ben hiç ilim okumadım. Bu arzettiğimiz ilim "İlmullah"tır.

Allah-u Teâlâ bana ne öğretirse onu biliyorum, ne söyletirse onu söylüyorum. Ben bu ilmi bilmiyordum ki, kitap da hiç okumam, kitapta da bu ilim yok. Onun için deriz ki;

"Ben bilmiyordum ki söyleyeyim, kitaplarda yok ki okuyayım."

Bunlar bana ait değil. Ben kendimi takdim ederken diyorum ki; "Değersiz bir mahlukum, hüküm ve değer Hazret-i Allah ve Resul'e âittir."

Rabb'im ne öğrettiyse, ne döktüyse, kalbime ne yazdıysa size olduğu gibi açıyorum.

Hiç şüphe yok ki çok büyük zâtlar gelmiştir, bunları biliyorlardı, fakat onlara müsaade etmemiş de fakire etmiş, siz de bunlardan istifade ediyorsunuz.

HELÂKTA OLAN İNSANLARIN İÇİNDEN KİMLERİN KURTULACAĞINA DAİR "EN-NÂSÜ KÜLLÜHÜM HELEKETÜN" HADİS-İ ŞERİF'İNİN İZAHI

Seyyid-i Kâinat Sebeb-i mevcudat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"İnsanlar helâk olmuşlardır, ancak âlimler müstesna. Âlimler de helâk olmuşlardır, ilmi ile amel edenler müstesna. İلميyle amel edenler de helâk olmuşlardır, ihlâs sahipleri müstesna. İhlâs sahipleri de büyük bir tehlike üzerindedirler." (Keşf-ül hafâ)

Bu Hadis-i şerife bakılırsa durum cidden çok korkunç. Bu korkunçluğu, arzedeceğimiz ikinci Hadis-i şerif bize daha güzel belirtecek.

Bu helâk olanlar kimlerdir? Sayıları ne kadardır? Bu hususta Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"(Kıyamet günü) Allah Tebareke ve Teâlâ, 'Ey Âdem!' buyuracak. O da icabet ederek 'Buyur yâ Rabb'i! Buyruğunu bekliyorum. Bahtiyarlık ve her hayır senin emir ve fermanda tecelli eder.' diyecek.

Allah-u Teâlâ 'Cehenneme gidecekleri seç.' buyuracak. Âdem Peygamber 'Cehenneme gönderileceklerin sayıları ne kadardır?' diye soracak. Allah-u Teâlâ 'Binde biri cennete, dokuz yüz doksan dokuzu cehenneme!' diye cevap verecek.

Cenâb-ı Hakk Âdem peygambere böyle buyurduğu sırada, bunu duyan çocuklar ihtiyarlayacak, her hamile kadın çocuğunu düşürecek.

Ve o anda mahşer halkını sarhoş sanırsın, halbuki onlar hiç de sarhoş değildir. Bununla beraber Allah'ın azabı çok şiddetlidir." (Buhârî. Tecrid-i Sarîh: 1373)

Bu öyle bir duyuruş ki; bir taraftan Âdem Aleyhisselâm'a duyuruyor, bir taraftan halka duyuruyor, bir taraftan da kıyamet kopuyor. Bu öyle bir andır.

Bir zelzele olduğu zaman şaşırıyoruz. Bu ise kıyametin kopmasıdır. Aslında bu kıyameti hususi anlatmak lâzım, o ise zaman ister.

Şimdi Hadis-i şerif'in bölüm bölüm izahına geçelim:

1. "Bütün insanlar helâk olmuşlardır."

Niçin hepsi helâk olmuştur? "Ben" dedi, kâfir nefis alenen küfrünü ilân etti. Hazret-i Allah'a karşı geldi, Hakk'ı görmedi ve tanımadı, böylece müşriklerden oldu ve Allah-u Teâlâ'ya hasım kesildi.

Bunun içindir ki Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"İnsan, bizim kendisini kerih bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki, şimdi o apaçık hasım kesilmektedir." (Yâsin: 77)

Bunlar kör olup tabiat karanlığına düşenlerdir.

Bunlar dünyada "Benim şunum var, benim bunum var, ben şunu yaptım, ben bunu yaptım!" der. Gerçek mânâda Yaratan'ı, nimetlerle donatanı bilemeden, verdiği nimetleri ve lütufları göremeden ölür.

Ve fakat Yaratan lütfunu çekince, verdiği nimetleri alınca, hepsini yerlere serince, gerçekten O'nunla oluyormuş. Amma insan bilemedi, bunun için helâk oldu. Üstelik kibirlendi de kibirlendi.

Oysa Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah büyüklük taslayanları asla sevmez." (Nahl: 23)

Böbürlenerek Hakk ve hakikati kabulden kaçınan, ilâhî ahkâma uymaktan uzaklaşanları af ve âtîfetine nail buyurmaz.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

"Kendinde varlık görmeyen, diğer günahlarla kıyaslanmayacak kadar büyük bir günahdır."

Bunun sebab-i hikmeti nedir?

Bu Hadis-i şerif'in üzerinde biraz duracağım.

Senin aslın bir damla kerih su. Bu bir damla kerih suyu, O dilediği şekilde inşâ etti, günâ gün tekâmül ettirdi, cenin haline koydu, ruh ihsan etti, her âzâları yerine taktı.

"Şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir." (Müminûn: 14)

Amma sen bunların hepsini unuttun, "Ben!" dedin. Hem Hazret-i Allah'ı inkâr ediyorsun, hem O'nun verdiği nimetlere nankörlük yapıyorsun, üstelik ihsan-ı ilâhîyi nefse bağılıyorsun. Bundan daha büyük günah olamaz ve hiç bir günah ile de kıyas edilemez.

Bir büyük günah daha vardır ki:

"Dünyaya muhabbet büyük günahların en büyüğüdür." (C. Sağır)

Buyuruyor Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde.

Seni dünya mı yarattı? Sen dünya için mi geldin? Halbuki dünya bir imtihan sahnesidir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"O hanginizin daha güzel amel işleyeceğinizi imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratandır."
(Mülk: 2)

Bir sahne, o kadar... Fakat insanoğlu bunu bilemedi, azdı da azdı. Bu azgınlığımızdan çok korkuyorum ve Allah'ıma sığınyorum.

Sebebi; hayasızlık, içki, kumar, fâiz, dans, futbol ve buna mümasil bir çok fenalıkların bugün hepsi mevcut. Küfür âdetlerinin hepsini benimsedik.

Hatta o kadar benimsedik ki; adam namaz kılıyor, namazdan çıkıyor fâize gidiyor, namazdan çıkıyor futbola gidiyor, baloya gidiyor. Bu olur mu? Olur. Niçin?

"Namaz insanı her türlü hayâsızlıktan ve fenalıktan alıkoyar." (Ankebût: 45)

Amma o bunu yapıyor. Şimdi bunu anlayalım. Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Namazda huşuu olmayan kimsenin namazı kabule lâayık olamaz, vaad olunan faydası da beklenemez." (Münâvî)

Ancak ve ancak, Âyet-i kerime'de buyurulduğu üzere:

"Huşu ile namaz kılan müminler ahiret azabından kurtuldular." (Müminûn: 1-2)

Aslında her ölenin kıyameti kopmuştur, ruhu kabirde ya cennet bahçelerinden bir bahçeye veya cehennem çukurlarından bir çukura girer. Ve fakat Allah-u Teâlâ iki defa gadaba gelecek.

Biz ise bu isyanları işlerken, hâşâ Hazret-i Allah'a karşı gelerek isyan ettik. O bize bir ana kadar ruhsat veriyor. Fakat kıyamet koptuğu anda öyle bir gadaba gelecek ki; ansızın pek korkunç bir gürültü ortalığı kaplayacak, yerlerin ve göklerin düzeni bozulacak, gökler çalkalana çalkalana yarılacak, yıldızlar kararacak, dağılıp dökülecek, güneş dürülecek, ziyası söndürülecek, yer korkunç gürültülerle sarsılıp parçalanacak, bütün denizler kaynayıp birbirine karışacak, tek bir deniz olacak, dağlar taşlar atılmış yün gibi toz duman olup göklere savrulacak, kabirler altüst olup içi dışına çıkacak.

Artık o zamandaki insanların durumunu sen düşün!

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Ey insanlar! Rabb'inizden korkun! Çünkü kıyamet vaktinin zelzelesi cidden korkunç bir şeydir.

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiğinden vazgeçer, her hamile kadın çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş sanırsın, halbuki onlar hiç de sarhoş değildir. Bununla beraber Allah'ın azabı çok şiddetlidir." (Hacc: 1-2)

Bakıyorlar amma ne yaptıklarını bilmiyorlar. Açık açık gördükleri korkunç manzaralar karşısında gözleri hor ve hakir olmuş.

Allah-u Teâlâ'nın ikinci defa gadaba gelmesi halkı mahşere toplayacağı an olacak. Öyle bir an ki, ahiret güneşi bir mil kadar yaklaştırılmış, insanlar kan ter içinde harareten kavrulurken, isyanlarına göre tere gömülmüşler. Kimi topuğuna, kimi diz kapağına, kimi de gırtlığına kadar batmış, bazılarını da ter tamamen kaplamış. Hiç bir taraftan imdat yok.

Mahşer yerinde herkesin Allah katındaki mevki ve derecesine göre uzun veya kısa süren bir bekleyiş olacak. Bu bekleyiş dayanılmaz bir hale gelince, mahkemenin başlaması için bir şefaathçi aramaya

çalışacaklar, ulül-azm peygamberlere müracaat edecekler, sıra ile Âdem Aleyhisselâm'a, Nuh Aleyhisselâm'a, İbrahim Aleyhisselâm'a, Musa Aleyhisselâm'a, İsmâ Aleyhisselâm'a başvuracaklar. Onlar ise **"Azîz ve Celîl olan Rabb'i-miz bugün çok celalidir. Öyle ki, ne şimdiye kadar böyle gazaplı görünmüş, ne de bundan sonra görülecektir."** diyerek her biri birer mazeret göstererek şefaata edemeyeceklerini beyan edecekler.

Sonunda da âlemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed Aleyhisselâm'a gelerek haklarında şefaataçısı olmasını isteyecekler.

O da Arşurrahman'ın altına gelerek secdeye kapanacak, âhîret muâmelesinin başlaması için niyazda bulunacak. Allah-u Teâlâ ona lütfedecek, duâsını ve şefaataçısını kabul buyuracak ve hesap başlayacak.

Öyle korkunç anlar var.

.

Hadis-i şerif'in izahına devam ediyoruz:

2. **"Bütün insanlar helâk olmuştur, âlimler müstesna. Âlimler de helâk olmuşlardır, ilmiyle âmil olanlar müstesna."**

Bu nokta çok korkunçtur.

Zâhîrde kalan âlimler de benlik içindedirler. Hep "Ben!" der, "Ben biliyorum!", "Ben söylüyorum!", "Ben irşad ediyorum!" der.

Bir Âyet-i kerime var. Allah-u Teâlâ buyurur ki:

"Allah hiç kimsenin göğsünde iki kalp yaratmamıştır." (Ahzâb: 4)

Ki birini muhabbet-i Mevlâ'ya, diğersini muhabbet-i mâsivaya hasretsin. Bir kalpte iki sevgi yaşamaz.

Gerçekten bir çoğu irşad ettiğini sanır, ifsad ettiğini bilmez. Niçin bilmez? Hakikati bilmediği için bilmez. Çünkü dıştan içeriye alınmamıştır. Evin dışında kalmış, dıştan sesleniyor. İlmi kafada kaldı, kalbine inmedi. Kur'an'ın nûru boğazdan aşağıya da inmedi. İçeriye nüfuz edemedi. Onun için hakikati bilmiyor, o ise her şeyi bildiğini sanıyor, kendisinin bir allâme olduğunu biliyor, hakikatta câhil olduğunu bilmiyor.

Bir insan hep "Ben... Ben!" der, varlık toplar. O toplanan varlıklar nefsin varlığıdır. Bir insan dünyada iken "Benim şunum var, benim bunum var, ben şöyle yaptım, ben böyle yaptım!" der durur. Kabre girdikten sonra, o dedikleri hep kaldı. Hiç bir şey yok, bir kefen kaldı.

Zâhîrden sonra hakikata geçmek için tarikat ilmini dahi bitirmek lâzımdır, bunu açık söylüyorum. Hakikata geçtikten sonra da kalbin içine nüfuz eder. Bir de bakar ki "Eyvah! Ben kendimin bir şey bildiğimi zannediyordum, şimdiye kadar nasıl bu varlığı topladım, Hazret-i Allah'a nasıl şirk koştum?" der. Hiçbir şey bilmediği gibi, kendisini de bilmediğini o anda öğrenir, hakikat perdesi açılır, o zamana kadar yaptığı varlıklara istiğfara başlar ve hayatı boyunca devam eder.

Hatta ulemâdan bir zât der ki:

"Medreselerde yaladığım mürekkebi kırk senedir çıkarmaya çalışıyorum, hâlâ muvaffak olamadım."

Ne demek bu? İlim tahsili esnasında nefsin aldığı gururu hâlâ kalbinden silemediğini ifade ediyor. Halbuki bu zât ehl-i keşif olmuş.

İşte âlimler bunun için helâk oldu. Çünkü fenâdan bihaberdirler. Bunun için kalbi de yumuşamadı, yumuşamasına muvaffak olmadı.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

"İnananların Allah'ı zikir için kalplerinin saygı ile yumuşaması zamanı hâlâ gelmedi mi?" (Hadîd: 16)

Dünyaya meylettiler, Kur'an-ı kerim'in öğütlerinden yüz çevirdiler.

"Kullarımdan şükreden azdır." (Sebe: 13)

•

3. Bunun içindir ki Fenâfirrasul'e alınmayanların durumu çok tehlikelidir. Bunlar gerçek mânâda Hazret-i Allah'ı bilmez, Resulullah Aleyhisselâm'ı da bilmez.

Sebebi:

Fenâfirrasul'e alınmamış ki Resulullah Aleyhisselâm'ı bilsin, Fenâfillah'a alınmamış ki Hazret-i Allah'ı bilsin. Ene putunu eline almış, irşada kalkmış ve fakat ahirete bu put ile göçtüğü zaman hakikati görecek.

Zira Âyet-i kerime'de:

"Nefsini tertemiz yapıp arındıran felâh bulmuş kurtulmuştur. Onu kirletip örten kişi ise elbette ziyana uğramıştır." buyuruluyor. (Şems: 9-10)

"Elfakru fahrî" sırrına mazhar olanlar, bu benlik dâvâsında bulunanlardan ikrah eder, fakat kimseye bir şey söylemez.

İlmiyle amel edenler niçin tehlikededirler?

Her ne kadar içeriye alınmışsa, içeriye nüfuz etmiştir. Yani kafadan kalbe inmiş, içeriye nüfuz etmiştir. Hiçbir şey bilmediğini bildi ve itiraf etti, istiğfara başladı. Fakat hiç bir şey olmadığını bilmez. Çünkü burada hiçbir şey olmadığını bilmesi için mârifetullah ilmi gerekiyor.

Hiç olduğunu bilenler dahi büyük bir tehlikededir. Bu Hadis-i şerif çok derin bir süzgeçtir!

Niçin tehlikededir?

O tuttuğu müddetçe helâk olmaz, bir an bırakırsa helâkına vesile olur. Allah-u Teâlâ tutukça helâk olmazsın, atarsa helâk olursun. Zira sana ait hiç bir şey yoktur. Bir tek tüye sahip değiliz. Bir göze, bir ele, bir ayağa demiyorum, bir tek tüye sahip değiliz, buna rağmen "Ben!" dedik.

Yaratan O, nimetlerle donatan O, yaşatan O, öldüren yine O.

•

Allah-u Teâlâ'nın bu fakire lütuflarından birisi de şudur:

Hükümsüz ve değersiz olduğumu bildirmesi, gizli şirk ve riyâdan muhafaza etmesidir.

Zira gizli şirk, kişiyi yapar bir müşrik.

Ah... Siz bunu ahirette göreceksiniz, biz bunları göre göre söylüyoruz.

İhlâs:

İhlâs; Allah-u Teâlâ'ya içten gelen bağlılıkla, sadakâtle, samimiyetle yönelmektir. Halis, saf, katışıksız bir niyet sahibi olmak ihlâstır.

Kalpte Hazret-i Allah olacak, gönülde ihlâs olacak.

Hadis-i şerif'te:

"Bütün insanlar helâk olmuştur, âlimler müstesna. Âlimler de helâk olmuşlardır, ilmiyle âmil olanlar müstesna."

Buyurulan bu nokta çok korkunçtur.

Zâhirde kalan âlimler benlik içindedirler. Hep "Ben!" der, "Ben biliyorum!", "Ben söylüyorum!", "Ben irşad ediyorum!" der, demiştik.

O "Ben" in gizli mânâsı, Allah-u Teâlâ o kalpte yok, varlık ve nefis var. Allah-u Teâlâ'nın ihsanını nefse bağlamış. Nefse bağladığı için nefis "Ben!" diyor, Allah-u Teâlâ'yı inkâr ediyor. Bunun apaçık mânâsı budur.

Benlik şirktir, benlik puttur, benlik küfürdür! Fakat insan benlikten kurtulamıyor. "*Ben, ben, ben!*" diyor cehenneme gidiyor.

•

Bunun özetini bir temsil ile üç noktada izah etmiştik:

1. Zâhirde kalanlar kalp kapısında nakış yapar, caminin kapısındadır.
2. Hakikata alınanlar kalbin içine nüfuz etmiştir, caminin avlusundadır.
3. Mârifetullah ehline gelince, onlar camiye alınmışlardır. O Hakk'ı bulmuştur, Hakk iledir.

Buraya alınan bu veli kulları, dilerse Zât'ına yaklaştırır, dilerse uzaklaştırır, dilerse tutar, dilerse atar. Mahlûkun hiç hükmü yoktur. Burada görülüyor ki, muhlisler dahi büyük bir tehlikededirler. Avam demiyorum, veliler dahi büyük tehlikededirler. Nice velilerin kaydığına dair kitaplarda işaret var.

Hatta Âyet-i kerime'sinde buyuruyor ki:

"Allah dilediğini mağfiret eder, dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir." (Âl-i imrân: 129)

Mahlûka ait hiçbir şey yok. İnsanların helâk olduğunu belirten bu Hadis-i şerif ne kadar mühim. Allah'ımız bizi bize bırakmasın, lütuf rızasından ayırmasın.

"İlmiyle amel edenler de helâk olmuşlardır, ihlâs sahipleri müstesna." buyrulduğuna göre kurtulma yeri ihlâs...

Yalnız kimleri kurtarıyor? "**Veli**" ism-i şerif'ine mazhar ettiklerini O lütfettiği için kurtarıyor. Buradan bu yoldan giden kurtuluyor. O bir fırka budur. Hepsî ümmet-i Muhammed ama kurtuluş fırkası budur.

İhlâs Sahiplerindeki Büyük Tehlike:

Hadis-i şerif'in sonunda Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"İhlâs sahipleri de büyük bir tehlike üzerindedirler." buyurdular.

İhlâs sahibi muhlislerin tehlikesi şu ki; ihsan-ı ilâhi'yi nefesine mal edecek mi? Putuna mal edecek mi? Yoksa bu Sahib'imindir mi diyecek! Sahib'imini diye mi gösterecek. Veliler çalışmışlar, Hazret-i Allah'a yaklaşmaya çalışmışlardır. Allah-u Teâlâ çekti ise mahvolmuştur, erimiştir. Çekiş nispetinde gizli sırlar var. Diğer velilerde birçok kerametler, ilim-irfan olur. Kimseye vermediğini ona vermiştir. O da bana verdi diye halka gösterir. İşte tehlike burada... **Kimin malını kime gösteriyorsun?** Velilerin tutulduğu nokta burası. Meğer Hakk Celle ve Alâ Hazretleri ifna eder, af eder alır. Muhafazadadır.

Ehl-i hakikat keramete hiç kıymet vermedi. Çünkü ona Hazret-i Allah yeter. Evet keramet de bir lütf-u ilâhi'dir. Buna rağmen keramet ehli olmak istemenin sırrını size şöyle arz edelim:

Evlilyaullahtan bazılarının yüzü Hazret-i Allah'a dönüktür. O ister ki O'nun hükmü olsun. Daha doğrusu o Hazret-i Allah'ı istiyor, O'nunla olmayı istiyor. Tasavvur buyurun Mevlâ onları ne kadar temizlemiş ki, kendisinden gayri hiçbir şey istettirmemiştir.

Bazılarının yüzü ise halka dönüktür. O, Hakk'ın verdiği halka göstermek ister. Birçok veliler burada soyulmuştur. Evet Hakk'ın ihsanını gösterir, fakat halkı tercih ettiği için Hakk onu sevmez. Meğer ki lütfu ile tutsun. Helâk olmak an işi, bıraktığı an kişi helâktadır.

Keramet ehli olmayı istemek kendini beğenmekten ileri gelir, çalışması da ona göre olur. Allah-u Teâlâ Hazretleri kulunu kendisi ile kerameti arasında bırakır, onunla imtihan eder. Her şeyin O'nun ve O'ndan olduğunu bilecek mi, yoksa kendisinin imiş gibi gösteriş mi yapacak?

Bir düşün ki birisi sana bir dükkân aç vermiş, sermaye de vermiş. "Çalış kârı senin olsun." demiş. Doğru çalışırsan sermaye toplarsın, ihanet edersen iflâs edersin. İlimse O'nun, irfansa O'nun, edepse O'nun, irşadsa yine O'nun, hülâsa her şey O'nun... Benim dediğin zaman emanete hıyanetlik etmiş oluyorsun, hem riyakâr hem de yalancı oluyorsun.

Keramet de bu gibidir, benimsenirse kişinin helâkına vesile olur. Velilerin soyulma noktası burasıdır. Birçok kimseler bu keramet yolunda soyulmuşlardır.

Büyük Tehlike Nasıl Oluyor?

Velilerin iki yüzü vardır; birisi Hakk'a dönüktür, birisi halka dönüktür. Hakk'tan aldığını halka gösterdiği zaman bunu benimserse Cenâb-ı Hakk **"Kimin malını kime gösteriyorsun?"** der. O'nun malını kendi malı gibi gösterdi. Halbuki lütuf, ihsan, ikram hep O'nundur.

İşte velilerin tutulduğu, mesul olduğu yer bu noktadır. Hazret-i Allah dilerse kurtarır, dilerse kurtarmaz.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri veli kullarını cennete sevkederken; **"Durdurun bunları!"** diyecek. Durdurulacaklar ve **"Kimin malını kime satıyordun?"** diyecekler. Velilerin eridiği nokta burası, **"Büyük bir tehlike!"** dediği yer burası.

Bu Hadis-i şerif'in son manası budur. **"Kimin malını kime satıyordunuz?"** Bütün veli kulları önüne getirdiği zaman; **"Kimin malını kime satıyordun? Gösteriş, riyâ yapıyordun, merhamet gösteriyordun. Kimin malıyla bunları yapıyordunuz?"** diyecek. Allah'ım kurtarsın, beğendiği gibi bir kul yapsın.

Nitekim Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Hâtmü'l-Evliyâ**" kitabında Allah-u Teâlâ'nın veli kullarına mahşerde bundan soracağını, Evliyâullah'ın orada ancak Hâtemü'l-evliyâ'nın delâlet etmesi, aracılık etmesi sayesinde kurtulacağını haber vermiştir:

"Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in yolu üzerinde yürütülerek tasfiye edilen, sonra temizlenen, sonra velâyet verilen ve daha sonra velâyeti hatmedilen bu veli de böyledir. Nefis ve şeytan, ona ikram edilen şeye musallat olamaz. Onun nübüvvetiyle ve Allah'ın mührü ile mühürleyici olduğu kıyamet gününde ortaya çıkar. İşte bu nedenledir ki Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- peygamberlere bir hüccet olduğu gibi, bu veli de Allah-u Teâlâ'nın kendilerine:

"Ey biraraya toplanmış veliler! Ben size velâyet'imi verdim, fakat siz onu nefsin ortaklığından geri çekmediniz. Öyle ki, velâyet'i kirletip örttünüz ve bana bu kirli sıfatlarla geldiniz. Velâyet'in bütünüyle ilgili sıdkın yerine gelmemesi, zayıflığınız ve ömrünüzün azlığının da buna sebebiyet vermesi nedeniyle, nefse onun hakkında herhangi bir nasip verilmedi ve dolayısıyla kusurlarınızı da örtmedi." buyuracağı bütün velilere bir hüccet olur.

Allah-u Teâlâ'nın işte bu kula minnetinden dolayıdır ki, kendisine "Hatm" verilmesi nedeniyle, mahşerde Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- de onu aynen ikrar edeceği için, bu bir gizlilik içinde olacaktır. Öyle ki; onun şeytanı zillete, nefsi de mahcup bir şekilde kahra sevk edilir. Peygamberler, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in üstünlüğünü tasdik ettikleri gibi, veliler de işte o an onun kendilerinden daha üstün olduğunu kabul ve tasdik ederler." ("Hâtmü'l-Evliyâ", 14. Bölüm)

İşte tehlike buradan doğuyor. O'nun sana verdiği aleme gösteriş yapıyor. "Allah'ım lütfunla benim varlığımı ifna et, Zât'ından başka bir şey kalmasın." diyorum. Bazen balık puluna düşerim, bazen kendimi yaranın kabuğu gibi görürüm. Ve Rabb'im bundan çok hoşlandı, beni burada tutuyor. Yaranın kabuğunun ne değeri var? Hükümsüz bir şey.

Bizim kendimizi kitaplardaki tarifimiz şöyledir: "Var ile övünürüm, varlığımdan utanırım. Varlık için Hazret-i Allah ve Resul'ü yeter, ziynet için Hazret-i Kur'an yeter, şeref için İslâm dininin şerefi yeter."

Sen huzur-u İlahi'desin. Ne gerek senin konuşman? Ne konuşursun? Ne gerek senin varlığın benim yanımda? Bunu Rabb'im bize sevdirmiş... Çünkü nefis daima kendisinin bir şey olduğunu, bir şey söylediğini, onun istediğini söyler.

Onun için şükredin, Cenâb-ı Hakk bu yola almış, daim eylesin. Onun için şükredin.

İnsan sabırlı olmalı, sükût etmeli, Hazret-i Allah'tan korkmalı ve mucibince amel etmelidir.

İhlâs sahipleri bu yolda tutulmuştur. Kalbinde hastalık olan ihlâsını kaybeder.

"Onların kalplerinde hastalık vardır." (Bakara: 10)

İhlâs kaybolunca her şey kaybolur. Benlik husule gelir. Bölücülükler buradan başlar.

İhlâs nedir o zaman?

İmâm-ı Rabbâni -kuddise sırruh- Hazretleri "**Şeriat üç şeyle tamamlanır: İlim, amel, ihlâs.**" buyurmuşlardır.

İlim okumakla, amel çalışmakla elde edilirse de, ihlâsda daimi kalmak ancak tasavvufla elde edilir. Yani bâtın ilminin icraatına bağlıdır. Bunun zâhirle ilgisi yoktur.

İhlâsın Çok Gizli Noktasını Tarif Edelim:

Allah-u Teâlâ bir Hadis-i kudsî'de buyuruyor ki:

"İhlâs sırlarımdan bir sırdır. Onu kullarımdan sevdiğilerimin kalbine koyarım. Melek yazmak için, şeytan da ifsad etmek için ona muttali olamaz."

Demek ki ihlâs sevgililerin kalbinde emanet. O zaman gir sevgilisinin kalbine, kurtul. Burada aranan da; samimiyet ve teslimiyettir. Öz bu oluyor.

Tutuldukları için, hıfz-u himaye ve tasarruf-u ilâhiye altında buldukları için o ihlâsı elde ediyorlar.

İnsan Hazret-i Allah'da samimi olacak. Öyle samimi olacak ki Hazret-i Allah'ı ve Resulullah'ı kendisinden fazla sevecek. Kendisinden fazla sevince o sevgi ona her şeyi yaptırır.

Ne yapın, ne yapın Hazret-i Allah'a kendinizi sevdin. Kurtuluş için başka çare yok.

İhlâs, teslimiyet; bunlar verilmekle olur. Kime verilirse onda olur.

Cenâb-ı Hakk niyeti halis, azmi çok ve Hazret-i Allah'a yöneleni destekler. Bunu unutmayın.

Bir insan Hazret-i Allah'a güvenmekle, O'na itimat etmekle helâk olmaktan kurtulur.

Hazret-i Allah kulundan bir şey bekliyor; ihlâslı bir iman ve imanın icabı olan amel-i sâlih.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri buyuruyor ki:

"Asra yemin olsun ki, insan gerçekten hüsrân içindedir. Ancak iman edip amel-i salih işleyenler, birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesnâ."
(Asr: 1-3)

Bütün insanlar hüsrân içindedirler, ancak iman edenler ve sâlih amel işleyenler kurtuluyor.

Kulun yapacağı şu var: Niyeti halis olacak, ameli sâlih olacak, helâl lokma yiyecek, mahviyeti tercih edecek. Bu dört şeye dikkat edecek.

Samimi bir kalp ile Hazret-i Allah'a yönelmeniz, ihlâslı arkadaşlarla meşgul olmanız, haram lokmadan kaçmanız sizi Cenâb-ı Hakk'a ulaştırır.

Sıdk ile, ihlâs ile teslim olan ihvanları yürütürler de, ihvan yürüdüğünü bilmez. Fakat yürütürler. Kimi? İhlâs ve sadakati olanı.

İnsan Hakk yolunda ne kadar dikkatle, ihlâsla çalışırsa Allah-u Teâlâ ona o kadar yol verir.

Bu yol Hazret-i Allah ve Resulullah'a ait bir yoldur. Yeter ki ihlâs ile yürüyelim. İlim, amel, ihlâs, mahviyet olmadıkça terakkiyat mümkün değildir.

Siz Allah'tan ihlâs, kalbi selim isteyin. Bu yolda kapalı olarak yürümeye çalışın, size bu yeter. Yoksa derûni noktaları anlamanız mümkün değil.

Bu yol, nezaket yolu, edep yolu olup birleştirici bir yoldur. Kendini beğenme, nefesine dayanma ve dağıtma yolu değildir. Samimi olarak ihlâsla Hazret-i Allah'a yönelin...

Âyet-i kerime'de:

"Rabb'inin adını zikret ve her şeyi bırakıp yalnız O'na yönel." buyurulmaktadır. (Müzzemmil: 8)

Bu samimi yönelme ve ihlâs ancak kalb-i selim ile mümkündür.

"Meğer ki Allah'a tamamen sâlim ve temiz bir kalp ile gelenler ola." (Şuârâ: 89)

Kalpte Hazret-i Allah ve Resulullah olacak... Böyle bir kalp, kalb-i selim'dir.

Samimi bir kalp ile Hazret-i Allah'a gönül vermek çok önemlidir. İnsan kalbi selim ile Hazret-i Allah'a yöneldiği zaman "Burada bizden birisi var!" derler ve onu himayeye alırlar. Onu aldıkları gibi yakınlarını da alırlar. Allah'ım himayesine aldığı, rahmetinin içine koyduğu, muhafaza ettiği kullardan etsin.

Cenâb-ı Hakk ruhsat verirse, samimi selâm verenlerden dahi geçmem. Onun için:

"Kişi sevdiği ile haşrolunur." (K. Hafâ)

Yalnız burada aranan ihlâs, samimiyet, istikamet ve mahviyet. Muhtaç olduğumuzu idrak etmemiz lâzım. Hâlik O. İnsanın yanılması da varlıktan yanılıyor. Onun için var olan yalnız O'dur. İnsan maske olduğunu görür ve bunun üzerinde durur, fakat zavallı insan "Ben!" diyor. O zaman putlandı. Yeter artık. "Ben!" Niçin Var'ı geçiyorsun, Var'ın önüne geçiyorsun, nefsini öne atıyorsun, putlanıyorsun? Artık yeter! Bir şey yok daha. O "Ben!" kişiye yeter.

Onun için bu manen yürümekte, incelmekte çok incelikler var. Demek ki; bir insan Hakk'ı görürse kendisinin bir vasitadan ibaret olduğunu görür, maskenin ne hükmü var?

Ama bu arada tekrar kayda geçerken insana bir irade-i cüziye vermiş. Bu irade-i cüziye ile seni imtihana çekecek, fakat öyle bir imtihan ki; zerreden soracak. İşte bu zerre mevzuatı ortaya geçince; "Yâ Rabb'î! Beni zerreden hesaba çekersen helâkîma vesile olur. Ama bana acırsan, bana rahmet ve merhamet edersen, **"Geç kulum!"** dersen kurtarırsın.

Bunu söylerken de şuraya dayanıyorum:

Mizanın tehlikesinden ancak dünyada nefsini hesaba çeken; duygu ve düşüncelerini, söz ve davranışlarını, amellerini ahkâm terazisi ile tartan kimselerle, tevbeleri kabul edilenler kurtulurlar.

Amelleri tartılacak olanlar, iyilikle kötülüğü birbirine karıştırmış olan kimselerdir. Yani hem sevap hem de günah işlemiş olanların amelleri tartılacaktır.

Amel defterlerinin dağıtımında, defterini sağ eline alanlar, kolay bir hesap ile kurtulacaklardır.

"Kimin kitabı sağından verilirse, onun hesabı pek kolay görülür." (İnşikâk: 7-8)

Bu gibi kimselerin amelleri Allah-u Teâlâ'ya arz olunur.

İbadetlerine sevap verilir. Eğer günahı varsa günahından geçilir, aff olunur, aslâ şiddet olmaz. Yaptıklarının bütün incelikleri sorulmaz, herhangi bir mazeret istenmez. "Bunu niçin yaptın?" dahi denilmez, herhangi bir sıkıntı ile karşılaşmaz, aleyhine delil getirilmez. Çünkü yaptığı şeylerden bütün incelikleriyle hesaba çekilecek kimse azaba uğrayacaktır. Görülüyor ki hesabı ince elekten geçirilenler cezâya çarptırılırlar.

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Kıyamet günü inceden inceye hesaba çekilen azaba uğratılır." buyurmuşlardır.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz bu söz üzerine:

"Yâ Resulellah! Allah-u Teâlâ:

'Kimin kitabı sağından verilirse, onun hesabı pek kolay görülür.' buyurmuyor mu?" diye sorduğunda:

"O hesap değildir, sadece bir arz edilmekten ibarettir. Yoksa kimin hesabı inceden inceye tetkik edilirse azaba uğrar." cevabını verdiler. (Buhârî)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Resulullah Aleyhisselâm'ı dinledim, namazlarının bazısında:

'Allah'ım! Beni kolay bir hesapla muhasebe et!' diyordu.

Namazı bitirince:

'Yâ Resulellah! Kolay hesap nedir?' diye sordum.

'Kitabına bakılıp geçiştirilivermesidir.' buyurdu." (Ahmet bin Hanbel)

İşte insanın karşılaşacağı kolay hesap budur. Sonra kurtulur.

Hazret-i Allah'ın sevgisine nail olan, lütfuna dahil olan; nail olduğu için dahil olmuştur ve onu hıfz-u himayesine almıştır. Kurtardığı için o kul kurtulmuştur.

Sonra onun düşmemesi için onu bizzat kendisi idare eder, tehlikelerden onu O korur ve geçirir. Onu kurtaran bizzat Allah-u Teâlâ'dır. Onun için insan dünyada Hakk ile olursa, kabirde de mahşerde de cennet-i alâ'da da Hakk ile olmuş olur. Bu sebeple insanın dünyaya fazla dalmaması gerekiyor.

Allah'ım bize hayât-ı hakiki'yi lütuf buyursun ve hakikati duyursun.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Kâria Sûre-i Şerif'i (2)

Tartıları Ağır Gelenler:

Allah-u Teâlâ'nın kudretinin, adaletinin bir büyük tecellîsi olmak üzere, o gün insanların amelleri tartılırken, dereceleri ve mahiyetleri umuma karşı meydana çıkarılırken; imanı ve sâlih amelleri sebebiyle tartıları ağır gelenler, gazab-ı ilâhîye uğramayacaklar, her türlü korku ve azaplardan emin olacaklar, nâmütenahi sevaplara nâil olacaklar.

"Tartıları ağır gelen kimse hoş bir hayat içinde olacaktır." (Kâria: 6-7)

Ki, bu çok büyük bir mutluluk alâmetidir.

Tartılan ameller her ne kadar cisim değilse de, Allah-u Teâlâ onları cisim hâline getirir. İyilikler nurânî, kötülükler zulmânî birer cisim suretinde tartılırlar. Hak ağırdır, bâtil ise hafiftir.

İmanlarının sadakat ve kemâlinden, amellerinin güzellik ve cemâlinden, ihlâs ve samimiyetlerinden dolayı müminlerin tartıları ağır gelmiş, neticeler belli olmuş, umuma ilân edilmiş, cennete girecekleri kesinleşmiş, gözler parıl parıl parlıyor.

Tartıları Hafif Gelenler:

Kötülerin hesaba çekilmeleri çok zor olacaktır.

Ulvi hayata yönelmeyip sufli bir hayat süren, dâvete kulak asmayan, emir-yasak dinlemeyen kimselerin yaptığı yanına kâr kalmayacak, herkes amelinin cezasını görecek ve hak yerini bulacaktır.

"Tartıları hafif gelenler ise, onların anası (varacakları yer) Hâviye'dir." (Kâria: 8-9)

Cennet nasıl ki sâlih amelleri ağır gelenlerin ana yurdu ve ana kucağı ise, cehennem de kötülükleri ağır gelenlerin ana kucağı mesabesindedir.

Bir çocuk anasının kucağına sığınıp korunduğu gibi, suçlular için de ahirette cehennemden başka bir kucak olmayacaktır. Anne çocuğuna kucak açtığı gibi, cehennem de onlara kucak açacaktır.

Tepetakla, kafa üstü cehennem uçurumuna düşüp yuvarlanırlar. Sığınıp barınacakları en şefkatli anası Hâviye'den ibarettir. Orada: *"Anacığım anacığım!"* der dururlar.

"Hâviye'nin ne olduğunu sen bilir misin? O kızgın bir ateştir!" (Kâria: 10-11)

Ateş zaten kızgın demek olduğu halde **"Nâr"** denildikten sonra Allah-u Teâlâ'nın bir de kızgın mânâsına gelen **"Hâviye"** kelimesi ile vasıflandırması **"Hâviye"**nin çok şiddetli olduğuna o hararetin cehennemden diğer tabakalarında bulunmaz bir derecede yakıcı olduğuna işaret etmektedir.

Yüzleri dağlayan, ciltleri kavuran kızgınlıkta öyle bir ateş ki, bilinen sıcaklık sınırını aşmıştır. Diğer ateşler onun yanında pek hafif kalır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

Hicretin İkinci Yılı

Bedir Savaşı (4)

Nusret Belirtileri:

Resulullah Aleyhisselâm'ın Bedir'deki karargâhı kumluk idi. Kolaylıkla yürünemiyor, yürürken insanların ve hayvanların ayakları kuma gömülüyordu. Üstelik kumlar savruluyor, etraf toz duman oluyordu. Su sıkıntısı da başlamıştı. Şeytan ise durmadan korku ve vesvese veriyordu. Düşmanın çokluğunu, savaş yerinin müslümanlar aleyhine olduğunu gören mücâhidler az da olsa korku ve endişeye kapılmışlardı.

O sırada Allah-u Teâlâ yağmur yağdırdı. O yağmur hem onların gönüllerindeki bazı vesveseleri giderdi, morallerini yükseltti, hem de su ihtiyaçlarını bol bol giderdiler, havuzlarını doldurdular. Hiç gezilemeyen kum sahası sertleşmiş, ayaklar kumlara batmadan yürünür hale gelmişti. Müşrikler ise çamur içinde kaldılar.

Allah-u Teâlâ ayrıca müslümanlara bir uyuklama verdi. Karşılarında kuvvetli bir düşman olmasına rağmen tatlı bir uykuya daldılar. Sükûnetle uyuyup dinlendiler. Müşrikler ise korkularından ortalık ağırincaya kadar hiç uyuyamadılar.

Allah-u Teâlâ bu ikram ve ihsanlarını Âyet-i kerime'lerinde onlara şöyle hatırlatmaktadır:

"O zaman Allah kendi katından bir güven işareti olmak üzere, sizi hafif uykuya daldırıyordu."
(Enfâl: 11)

Bu uyku, onları gaflete düşürüp baskına uğratmak için değil, Allah-u Teâlâ'nın yardımı ile yatışıp emniyet içinde olmaları içindi. Müslümanlar aynı hali Uhud savaşı sırasında da yaşadılar.

"Sizi tertemiz yapmak, şeytanın vesvesesini sizden gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak ve savaşta sebat ettirmek için gökten üzerinize su indiriyordu." (Enfâl: 11)

Bedir savaşına katılanlar için bütün bu durumlar gerçekleşmişti.

Böyle kritik bir anda Allah-u Teâlâ tarafından indirilen **"Yağmur"** ve **"Uyuklama"**, bu korku ve karışık duyguların izalesinde yardımcı olmuştu.

.

Savaş gecesi bütün mücâhidlerin, Allah-u Teâlâ'nın bir lütuf eseri olarak uykuya daldıkları sırada yalnız Resulullah Aleyhisselâm geceyi namaz kılmakla, duâ etmekle ve gözyaşı ile geçirdi. Tanyeri ağırınca:

"Ey Allah'ın kulları namaza!" diye seslendi, onlara sabah namazını kıldırıp ve düşmanla çarpışmaya teşvik etti.

Müşrikler konakladıkları yerden kalkıp müslümanların karşılarında yerlerini almadan önce; Resulullah Aleyhisselâm mücâhidleri, yüzleri batıya, arkaları doğuya gelmek üzere saf nizamına koydu. Vâdinin yukarı tarafında bulunmanın daha uygun olacağını söyleyenler olmuşsa da:

"Hayır! Saflarımı düzenledim, sancağımı diktim, artık bunu değiştirmem!" buyurdu. Elindeki ok çubuğu ile: **"Beri gel!..."**, **"Geri git!..."** diye işaret ederek hizaya getirdi. Saf bağlayan mücâhidleri gözden geçirirken Ebu Eyyüb el-Ensâri -radiyallahu anh-i gördü ve: **"Sen yanımda bulun!"** diyerek onu maiyet muhafız birliğine ayırdı.

Muhâcirler'in en büyük sancağı Mus'ab bin Umeyr -radiyallahu anh-de, Evsliler'in sancağı ise Sa'd bin Muaz -radiyallahu anh-de idi. Müşrik sancaklarını ise Nadr bin Hâris, Talha bin Ebi Talha ve Ebu Aziz bin Umeyr taşıyordu.

"İki Hasım Zümre" (Hacc: 19):

Sabahleyin müşrikler, karargâhlarından ayrılıp Bedir vadisine doğru gelmeye başladılar.

Tepeden ilk görünen atlı Zem'a bin Esved idi, oğlu da arkasından kendisini takip ediyordu. Resulullah Aleyhisselâm müşriklerin tamamıyla silâhlanmış, zırhlar içinde ve yığınlar halinde akıp geldiklerini görünce:

"Ey Allah'ım! İşte Kureyş, olanca kibir ve gururları ile geldiler. Sana meydan okuyarak ve Peygamber'ini yalanlayarak geldiler." buyurdu.

Sonra ayağa kalktı, ellerini kaldırdı ve Rabb'inden zafer diledi:

"Allah'ım! Bana vâdettiğini yerine getir. Allah'ım! Bana vâdettiğini ver!" (Müslim: 1763)

Mücâhidlere: **"Ben emretmedikçe düşman üzerine hücum etmeyiniz, oklarınızı tam menziline geldiklerinde atınız!"** gibi talimatlar verdi, durumu son bir defa daha gözden geçirdi, her şey nizamlı ve intizamlı idi. Zaten her biri çeşitli kabilelerden meydana gelen bölüklere ayrılmış olduğundan kolayca harp düzenine geçtiler.

Mücâhidler müdafaada buldukları için, her biri buldukları yere taş yığınağı yapmıştı. Müşrikler ise taarruz mevkiinde oldukları için bundan mahrumdu.

Nifakçılar:

Müşrik askerlerinin arasında bazı gizli müslümanlar vardı. Fakat kalplerindeki imanları henüz kuvvet bulmamış, böyle bir şüphe ve tereddütten dolayı hicret etmemişler, müşriklerle beraber sürüklenip gelmişlerdi. İçlerinde: *"Şayet müslümanlar çoksa belki o tarafa geçeriz, azsa kavmimizle beraber döneriz."* gibi birtakım niyetler taşıyorlardı. Bedir'de müslümanları sayıca az görünce: *"Bunları dinleri aldatmış!"* diyerek müşriklerin safında kalmaya karar vermişlerdi.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"O sırada münâfiklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar 'Bunları dinleri aldatmış!' diyorlardı." (Enfâl: 49)

Allah-u Teâlâ onlara cevaben şöyle buyurdu:

"Halbuki kim Allah'a tevekkül ederse, bilsin ki Allah yegâne galip ve hikmet sahibidir." (Enfâl: 49)

Nitekim savaşın sonucu bütün bu gerçekleri ortaya koydu. İmanlarında tereddüt gösterip, Hakk'a değil de sayıca çoğunluk olan tarafa güvenenler ve küffar ile beraber olanlar Bedir'de onların arasında öldüler.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (4)

Hüsamettin Erentuğ Hocamız'ın Bağlılığı (2)

Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretlerimiz'in ihvanı Hüsamettin Efendi'nin bazı hatıralarını geçen ayki sayımızda yazmış ve siz değerli okuyucularımızla paylaşmıştık. Bu ay da birkaç hatıraları arz edilecektir:

Hüsamettin Efendi yıllar önce bir gün şöyle bir mânâ görürler.

Büyük bir Kur'an-ı kerim'i koltuğunun altına almış, fakat öyle büyük ki neredeyse ucu yere degecek kadar büyümüş.

Bu rüyâyı Efendi Hazretlerimiz'e arz ettiklerinde:

"Elhamdülillah! Hüsamettin Efendi siz Kur'an-ı kerim'in tamamına iman ediyorsunuz." buyurmuşlar.

Bu esnada Hüsamettin Efendi'nin içinden şöyle geçmiş; *"Kur'an-ı kerim'in tamamına iman etmeyen de mi var?"*

Daha sonraki yıllarda Efendi Hazretlerimiz, Âyet-i kerime ve Hadis-i şeriflerin nur ışığı altında tüm delilleriyle ispatlayarak, dinde ve vatanda bölücülük yapanları ifşa ettiklerinde, bu konuyu daha iyi anlamışlar ve *"Cahillik işte, icraatlarını şimdi görüyoruz, oysa ki Efendi Hazretlerimiz bugünü tâ o zamandan bize haber vermişlerdi"* demişlerdi.

Yola ilk intisap ettikleri yıllarda bir rüyâ görürler:

Üzerinde bembeyaz bir ceket varmış ve ceketin her yeri rütbelerle doluymuş. Kolları, omuzu, göğsü.

Bu rüyâyı bir ziyaretlerinde Efendi Hazretlerimiz'e arz ederler, mübarekler şöyle buyururlar:

"Hüsamettin Efendi, bu çok erken oldu. Bu kadar erken beklemiyorduk."

Bu mevzu, Hüsamettin Efendi'nin vefatından sonra, beraberce Efendi Hazretlerimiz'i ziyarete gittikleri kardeşimiz nakletmişlerdir. Hüsamettin Efendi hayatlarında iken bu konudan hiç bahsetmemişler, en yakınlarına dahi söylememişlerdir.

Tüm güzelliklerin, tüm verilenlerin hep Efendi Hazretlerimiz'in hürmetine, onların tasarruflarıyla olduğunu her zaman söylemişlerdir.

1995 yılının Ocak ayında Adapazarı'ndaki Vakıf merkezinin ikinci mescidinin hat yazıları yazılacaktı. Hava çok soğuk gittiği için başlanamamıştı. Bir gün Efendi Hazretlerimiz; **"Hüsamettin Efendi! Önümüzdeki hafta havalar çok güzel olacak, o hafta bitirirsiniz inşallah!"** buyurarak hat çalışmalarının başlamasını istemişlerdi.

Hüsamet'in Efendi de yanında bulunan bazı kardeşlerimize; *"Canımsın! Efendi Hazretlerimiz diyorsa, Allah'ın izniyle o hafta havalar çok güzel olur, şüpheniz olmasın"* demişlerdi.

Mescid'in hatları yazılmaya başlanmış, havalar yazı aratmayacak şekilde güzel gitmiş, bir hafta boyunca çalışmalar devam etmiş ve hafta sonunda tüm çalışmalar bitmişti. Çalışmanın bittiğinin ertesi günü kış yüzünü göstererek kar yağışı başlamıştı.

Hat çalışmasının bir hafta süreceğini ve havaların güzel olacağını günler öncesinden müjdeleyen Efendi Hazretlerimiz'in bir kerametleri daha zuhur etmişti.

Hüsamet'in Efendi Almanya'da bulunduğu yıllarda kendisinden Yunus Emre Camii'nin iç hat yazılarının ve tezhibinin yapılmasını rica edenleri kıramamış ve açılışına kısa zaman kalmasına rağmen kabul etmişlerdi.

Fakat bu çalışmalar sırasında birçok sıkıntılara maruz kalırlar. Kendi ifadeleriyle; *"Kubbenin içinden seslerin geldiğini, metal bir zemin üzerinde koşan birileri gibi seslerin çoğaldığını"* söylerler ve mânevi bir sıkıntı halinde çalışmaya gayret gösterselede huzursuz olurlar.

Caminin tamamlanması için sayılı günler kalmıştır, üstelik bir de üzerine rahatsızlıkları eklenince ayakta duracak takati kalmamıştır.

On yedi metre yüksekliğinde bir iskele üzerinde kubbenin hatlarını yazacaktır. Tabi bu yüksekliğe devamlı çıkıp inmek pek mümkün olmadığı için namaz orada kılınacak, yemek orada yenecektir.

Vücut zaten rahatsızlaşmış ve baş dönmeleri ortaya çıkmış, bu kadar yükseklikte çalışmak giderek daha da zor hale gelmiştir.

Bir yandan rahatsızlıklar baş gösterdiği için iş yavaşlamış, bir yandan da sanki yapılmasını istemedikleri için rahatsız edip kaçtırmaya çalışıyorlarmışçasına yapılan gürültüler artarak devam etmekteydi. Fakat iş başa kaldığı için yapılması gerekiyordu.

Kendi ifadeleriyle; *"Büyük ihtimal cinlerin sesleri"* dediği bu gürültüler huzur kaçtırmaya devam ediyordu.

Bu arada zaman iyice daralmaya başlamıştı ve caminin açılış tarihi her geçen gün yaklaşıyordu.

Bu rahatsızlıklar devam ederken; Hazret-i Allah'a sığınarak, Efendi Hazretlerimiz'e râbıta yaparak, himmet ve tasarruflarını niyaz ederler.

Bu hâlden sonra öyle bir durum tezahür eder ki, kendileri dahi hayrete düşerler.

"El benim elim amma yazan ben değilim, boyayan benim elim amma boyayan ben değilim!" ifadesiyle, işleri üzerlerine aldıklarını söylemişler ve bitmeyecek sanılan çalışma, caminin açılışına bir hafta kala bitmiştir.

Çalışmanın bitmeyeceğini zanneden ve açılışa yetişemeyeceği için üzülen herkes büyük bir şaşkınlık içerisindeydi. Hüsamet'in Efendi bu şaşkınlığı görünce etrafına; *"Yazıyı biz yazdık gibi gözüktük amma inanın yetiştiren biz değiliz"* demişler ve bir kez daha yaşadıkları bu himmet ve tasarrufları müşahade ederek şükür etmişlerdir.

1990 yılında bir gün, bir kardeşimizin emanet arabasıyla ailecek seyahat ederler. Arabayı oğlu kullanmaktadır. Urla Seferihisar mevkiinde ilerlerken karşı taraftan gelen bir araba birden önlerine doğru gelir. Bunun üzerine arabaya çarpmamak için direksiyonu çevirirler ve yol kenarında bulunan elektrik direğine çarparlar. Bu çarpma esnasında herkeste bir yaralanma olmuş, Hüsamet'in Efendi'nin de başı yarılmıştır.

Hastaneye kaldırıldığında 14 cm.'lik bir yarılma olduğu tespit edilir ve hayati tehlike söz konusu olup ciddi travmalar oluşabileceği söylenir.

Efendi Hazretlerimiz hanelerinde sohbet ederlerken birden bire; **"Hüsametlin Efendi şu an bıçağın sırtında amma biz gitsin istemedik"** buyururlar.

Bu beyandan sonra o sohbette bulunan kardeşlerimiz Hüsametlin Efendi'nin kaza geçirdiğini duyarlar ve söylenen sözün hikmetini anlarlar.

Aradan geçen zaman zarfında hayati tehlike atlatılır ve zamanla da iyileşme husule gelir ve hiçbir şey kalmayarak eski hallerine gelirler.

Hüsametlin Efendi'nin oğlu şöyle anlatmaktadır:

"O kaza anında, üzerimize doğru gelen arabaya çarpmamak için biz kendimizi kenara attık ve direğe çarptık. Düz devam etsek ve kafa kafaya çarpışma olsa idi onlardan da yaralananlar hatta vefat edenler olabilirdi.

Biz hem onlara bir şey olmasın, hem de kendimizi kurtaralım istedik ve böyle oldu.

Babam o esnada bir ses, bir nidâ işitmişler: 'Siz yerdekilere acıdınız, gök ehli de size!'"

İlk oğlu Mehmet'i çok seven Hüsametlin Efendi, sevdiği yakınlarına lâtifeler yaparak, *"Kızınız için kimseye söz vermeyin, oğluma alacağım"* diye söylediler.

Babasına çok benzeyen Mehmet bir gün çok rahatsızlanır. Hacettepe Hastanesi'ne götürülen Mehmet'e doktorlar müdahale ederler ve 42 dereceyi bulan ateşini düşürmek için büyük bir gayret göstererek, ellerinden geleni yapmaya çalışırlar.

Bu esnada Hüsametlin Efendi şöyle bir ses duymaktadır: **"Alalım mı, kalsın mı?"**

Bu soruya bir anda *"Alın!"* diye cevap verirler ve kendi ifadeleriyle; *"Vallahi kalbimden kopan şeyi kulağımla duydum"* demişlerdir.

Bu hâlden kısa bir süre sonra hemşire hanım gelerek, Mehmet'in vefat ettiğini söylerler.

Hüsametlin Efendi son zamanlarında kalp ameliyatı olmak için bir Cuma günü hastaneye yatmışlardı. Ameliyat olduktan sonra 60 gün kadar yoğun bakımda kaldılar. Bu esnada bazı mânevi haller, mânevi güzellikler tezahür etmişti.

Koma halinde bulunan Hüsametlin Efendi, hiçbir şekilde hiçbir şeye tepki vermeden yatıyorlar. Bir ara doktorların müsaadesiyle oğlu yanına girer ve kulağına *"Babacığım! Efendi Hazretlerimiz sizi sevdiklerini ve sizin için duâ ettiklerini söylemişler"* deyince o ana kadar başında devamlı bekleyen yoğun bakım personeli ile birlikte Hüsametlin Efendi'nin ağır ağır göz kapaklarını kaldırdıklarını ve iki gözünden yaş boşaldığını ve tekrar kapandığını söyleyerek bu olaya şahit olmuşlardır.

Koma halindeyken ağızında hortum takılı olduğu halde devamlı dudakları kıpırdamaktadır. Yanında bulunan kızı eğilip dikkatlice dinlediğinde *"Allah!"* dediğini duyar. Hatta bu halini bir gün doktor görür ve şöyle anlatır:

"Muayene için yanına girdiğimizde, yanına varıp eğildim ve Allah lâfzını sürekli tekrar ettiğini duydum. Bunu duyunca hemşirelere;

'Benim duyduğumu siz de duyuyor musunuz?' diye sordum. Onlar da;

'Neyi hocam?' dediler.

'Yahu bu hasta Allah diyor, bu hasta komada değil mi?' dedim.

'Evet hocam amma bu hasta geldiğinden beri Allah diyor', cevabını aldım.

Mesai bitiminde doktor abimizle beraber yürüyorduk. Yahu abi benim bir hastam var ve durumu bu. Doktor abimizde;

'Ayakta dolaşıp yiyip içen ancak Rabb'ini tanımayan değil, komada dediğin ve Allah'tan gafil olmayan senin bu hastana ben insan derim!' dedi."

Bu doktor, Hüsamettin Efendi'nin vefatından bir gün sonra Hüsamettin Efendi'nin oğlunu arayarak şöyle demişlerdir:

"Babanız beni deldi geçti. Unuttuğum şeyleri bana yeniden hatırlattı. O günden bu yana sürekli tesbihatla meşgulüm. 99'u babanızın 1'i benim olsun."

Hüsamettin Efendi'nin vefatından sonraki günlerde Efendi Hazretlerimiz yanında bulunan bir kardeşimize şöyle buyurmuşlardır:

"Baktık bu zâtın seveni çok, sen de sever miydin Hüsamettin Efendi'yi?"

"Evet, Efendim!"

"Efendim unutulmaz bir kardeşti, yeri doldurulmaz bir kardeşti."

Efendi Hazretlerimiz bir beyanlarında da şöyle buyurmuşlardır:

"Bu kardeşin cenazesinde Ankara, Ankara civarı, Adapazarı, Adapazarı civarı olduğu gibi herkes akin edip gelmişti. Yani anlaşılıyor ki herkes bu zâti seviyormuş."

Hazret-i Allah mağfiret etsin, cümlemizi af ve mağfiretine ilhak etsin.

Bazı hocalar sertti, tersti. Hüsamettin Bey yumuşaktı. Diğerleri sertti. Onun yumuşak halini bilen ona hayran kalır, ters halini, sert halini düşünen ondan ürkerdi."

Efendi Hazretlerimiz bir gün Hüsamettin Efendi'nin kabrini ziyarete giderler. Kabrin başında uzun uzun okurlar.

Sonra; **"Ayağa kalktı, sevinçten çırpındı, yüz yüze geldi, sanki kucakladı, sonra yattı"** buyururlar.

Ankara'dan ziyarete gelen bazı kardeşlerimize Hüsamettin Efendi'den bahsederler ve şöyle buyururlar:

"Biz Hüsamettin Efendi'ye Şeyh Hüsamettin Efendi diyoruz."

Allah rahmet eylesin.

EVLYÂ-İ KİRAM

-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN

"HÂTEMÜ'L-EVLYÂ" HAKKINDAKİ

BEYAN ve İFŞAATLARI (127)

Şeyh Ahmed Mûsâ -kuddise sırruh- (2)

On beşinci asır mutasavvıflarından Şeyh Ahmed Mûsâ -kuddise sırruh- Hazretleri'nin (ö. 844/1440) "**Risâle-i Hâtem-i Velâyet**" adlı eserindeki beyan ve ifşaatları üzerinde durulmuştu. Şimdi de Hazret'in "**Gülşen-i Râz Şerhi**"nden, Hâtemül'-enbiyâ ve Hâtemül'-evliyâ'ya tahsis edilen has ve hususi mertebelerin mâhiyetini ve birbiriyle ilişkisini ortaya koyan güzide ifşaatlarını arz edeceğiz:

İlk ve Son Noktanın **"Hatemiyyet" Mertebesinde Birleşmesi:**

Ahmed Mûsâ -kuddise sırruh- Hazretleri "**Şerh-i Gülşen-i Râz**" adlı eserinde, Hâtemül'-enbiyâ Aleyhisselâm'ın "**Hatemiyyet**" sırrının velâyet yönünden Hâtemül'-evliyâ'nın gönderilişiyle ortaya çıkacağına, onun zuhûru ile o devrin tekrar zâhir olup âlemin emniyet ve güvenle dolacağına işâret etmiş; onun vazîfesinin, tek bir kâfirin nefsinin dahi istisnâ etmeksizin, gerçek adâleti tamamen gerçekleştirmek olduğunu haber vermiştir:

"Velâyet nûru, doğanlarla batanları kaplayıp birbiriyle bir kılar, yâni demek istiyoruz ki; Peygamber Aleyhisselâm'ın vücûdundan velâyet münteşir olup, daha önce zikri geçmiş olan şeye göre irfânî meydana getiren velâyet, doğanlarla, yâni mukabelede bulunduğu, daha doğrusu beraber olduğu peygamberlerin her biriyle; batanlara, yâni velîlere, en yüce Peygamber aracılığıyla verilir. Zîrâ her gölge sona göre hâsıl olup, biri diğerine mukâbil olacak şekilde başa geçirilmiştir. Denilebilir ki; güneş ne zaman doğsa batıya gölge düşmüş olur ve ne zaman ki güneş batıya yönelse doğuyu gölgede bırakarak onun mukâbiline geçmiş olur.

Bundan maksat; evliyânın bulunmadığı hiçbir an yoktur.

Nitekim Resulullah Aleyhisselâm bir Hadis'inde bunu murâd ederek şöyle buyurmuştur:

'Ümmetimin âlimleri benî İsrâil'in peygamberleri gibidir.' (Keşfü'l-Hafâ)

Bu Hadis'ten de malûm oldu ki, enbiyâ ile evliyânın biri diğerine mukâbele eder. Peygamber, nübüvvet üzere olduğu için daha kâmil olur, çâresiz her velîden üstün olur. Daha doğrusu; her peygamber ki nübüvveti nedeniyle daha kâmil olur, velîden daha da ziyâde olur.

'Velâyet nübüvvetten üstündür.' sözüne gelince; şöyle demek gerekir ki: Nübüvvet perde koymaktır, Nebî perdeyi koyandır; velâyet perdeyi kaldırmaktır, Velî de perdeyi kaldırandır. Şu hâle göre, kaldıran koyandan elbette daha ziyâde olur. Diğer bir mânâ ise şudur ki; Nübüvvet'in Hatm'i vardır, Velâyet'in ise tâ kıyâmet gününe dek nihâyeti yoktur.

Resûl Aleyhisselâm 'Hâtem-i nübüvvet'e dâir:

'Benden sonra peygamber yoktur.' buyurmuştur.

Velâyet Hâtem'le tamamen zâhir olup açığa çıkar ve ilk nokta son nokta ile birleşip Hatm'e erer. Yani demek istiyoruz ki; noktanın ilki nübüvvet, sonuncusu velâyettir. Böylece Peygamber'in devirleri tekrar zâhir olmuş, âlem emniyet ve güvenle dolmuş olur.

'Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım.' (Keşfü'l-Hafâ)

Hükmü Peygamber'in kemâlinden ileri gelmiş, eşyânın yaratılışı onunla vukû bulmuştur. O da, cihânda tek bir kâfirin nefsinin dahî istisnâ etmeksizin gerçek adâleti tamamen izhâr eder. Bu manâya sebep budur ki; varlık bakımından iki olan da aslında tek bir şeydir, küfür Hüdâ'nın Celâl sıfatından, İslâm ise Cemâl sıfatındandır." ("Şerh-i Gülşen-i Râz", Konya Bölge Yzm E. Ktp., nr.: 951, vr. 34^a)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (62)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (2)

Necip Türk Milleti'ne Lütfolanan Zât-ı Âlî:

Yaklaşık on bir asır önce kaleme aldığı "**Hatmü'l-Evliyâ**" adlı eserinde, kırkların tümünün zuhurundan sonra Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın kâim olacağını haber veren Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri (v. 932), yaşadığı mânevî tecellîleri anlattığı "**Büdüvv-ü Şe'n**" risâlesinde belirttiğine göre, kırkların zuhûrundan sonra kâim olacak olan bu zâtın, halkın fesada düştüğü bir devirde Türk'e gönderileceğini keşfetmişti.

İfşaatının bir noktasında; halkı içinde buldukları çalkantı ve karışıklıktan kurtaran bir de ordu bulunduğunu müşâhade ederek; "**Halkın, mâiyyeti Türk olan bir orduya mürâcaat ettiklerini gördüm, Türk onlara yoldaşlık ediyordu.**" diyor. (Hakîm et-Tirmizî, "Risâle-i Büdüvv-i Şe'n", İsmâil Sâib, nr.: 1571, vr. 216^a-217^a)

Nitekim o, ileride kaleme alacağı "**Hatmü'l-Evliyâ**" kitabında, müşâhade ettiği bu "**kırk kişi**"den ve "**onların tümünün zuhûru**"ndan sonra "**Türk'e geleceği**"ni gördüğü bu esrârengiz kimseden şöyle sözedecekti:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in vefâtından sonra, ümmetinden kırk kişi onun yerine kâ'im olur. Yeryüzü onlarla ayakta durur. Onlardan biri ölünce yerine bir başkası geçer. Bunların sayıları tükenip, dünyanın zevâl vakti gelince Allah bir velî gönderir. Bu veliyi seçmiş, kendine yaklaştırmıştır. Evliyâyâ verdiğini buna vermiş, ona bir de 'Hâtemü'l-velâyeye' tahsis etmiştir." (Hakîm et-Tirmizî, "Hatmü'l-Evliyâ", s. 247, bas.: Hakikat Yay. İstanbul, 2003)

Dikkat ederseniz Hazret bu beyanlarında halkın, mâiyyeti Türk olan bir orduya mürâcaat ettiklerini görmüş ve **"Türk'ün onlara yoldaşlık ettiğini"** haber vermiştir. Bunun mânâsı; Osmanlı Devleti bir zamanlar İslâm'ın bayrağını götürüyordu, hilâfet onlardaydı. Allah-u Teâlâ onları her devirde velîlerle destekledi. Nitekim Şeyhül'-ekber -kuddise sırruh- Hazretleri'nin Osmanlı Devleti kurulmadan önce **"Şeceretü'n-Nu'mâniyye fi Devleti'l-Osmâniyye"** adında bir kitap telif etmesi, bu zevât-ı kirâm'ın bu hususta keşf-ü kerâmet sâhibi olduğuna delâlet eder.

Şu kadar var ki, Osmanlı Devleti'nin bu fazîleti, bu izzet ve şevketi sona erdi; âhir zaman geldi, fesad devri başladı ve bu necip millet bozuldu, fesad hâline düştü. Öyle bir fesad ki, artık imân ile küfür birbirine karıştı!..

Böyle bir zamanda, bu necip milletin hâlâ necip olanlarını kurtarmak için, Allah-u Teâlâ bu beldeye Hâtemül'-velî'yi gönderdi. Bu milleti seviyor, neciplerini ayırıyor ve onları desteklemek için bir lütuf veriyor!

Şeyh Şerâfeddîn ed-Dağüstânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin talebelerinden Ali Usta'nın anlattığına göre; Hazret Yunan Harbi esnâsında Geyve'de bulunduğu sırada, kendisine harbin sonundan, memleketin ve İslâmiyet'in durumundan endişe ederek: **"Hazret! Müslümanların ve memleketin sonu ne olacak?"** diye sorduğu zaman ona şöyle buyurmuştu:

"Bir gün Hazret-i Ali -radiyallahu anh-e, kendisiyle birlikte muhârebe edenlerden biri muhârebe esnâsında: 'Böyle bir fitnenin içinde bu işin sonu ne olacak?' diye sormuş. O da: 'Din kıyâmete kadar bâkîdir.' dedikten sonra bir müddet başını önüne eğmiş, öylece kalmış. Hatta etrâfındakiler uyudu zannetmişler. Sonra Hazret-i Ali -radiyallahu anh- başını kaldırıp üç defâ: 'Ni'mel Etrâk, ni'mel Etrâk, ni'mel Etrâk!': 'Türkler ne güzeldir! Türkler ne güzeldir! Türkler ne güzeldir!' dedikten sonra: 'Din Türkler elinde kalacak, Türkler ile yücecek ve kıyâmete kadar bâkî kalacak!' buyurmuş." ("Menâkıb-ı Şerefiyye")

Daha evvel de arzetmiştik ki; bu vazîfe birinci basamaktır. O hem Türk milletine, hem de Türk ordusuna gönderildi. Bu gönderilme; Türk milletinin islâmî, ordunun mânevî desteği içindir. Binaenaleyh bu destek âhirete çekilinceye kadar devam edecek, işin nezâketi daha sonra başlayacak. Nasıl ki her çadırın bir direği olur, çadırı ayakta tutan odur; direk yıkılınca çadır da yıkılır.

Allah-u Teâlâ bu direği çekince bu millet büyük bir perişanlık içine düşecek, bu perişanlık bütün İslâm âlemine sirayet edecek. İslâm âlemi bir müddet büyük bir çalkantı içinde bulunacak. Fitnenin en çok yayıldığı bir anda Allah-u Teâlâ çığır açmak için, bayrağı kaldırmak için Hazret-i Mehdi'yi gönderecek ve ona ruhsat verecek. O kendisine bahşedilen ruhsatla, mânevî destekle murâd edilen noktaya kadar yürüyecek ve vazîfesini ifâ edecek. Sonra onun elindeki irâdeyi de çekecek, Deccal'e salâhiyet vermeyi murâd edince onun kuvvetine karşı çok zayıf düşecek. Bunun sebebi; Hazret-i Mehdi uzağa açılacak, o ise bunu fırsat bilip istilâya başlayacak, ortalık büsbütün karışacak. Hazret-i Mehdi çok zayıf düşünce, onun mâiyyetini kurtarmak ve İslâm'a galebe çaldırmak için, Allah-u Teâlâ üçüncü olarak da Hazret-i İsmâ Aleyhisselâm'ı gönderecek, Deccâl'i ve yahudileri o şekilde temizleyecek. İslâm âlemi küffârdan, yahudinin zulmünden kurtarılmış olacak. Fakat bununla kalmayacak; bu sefer de bu hâlâtı gören Çin harekete geçecek, o zamana kadar harplerle boşalan dünyayı istilâ edeyim diyecek.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde bu hususa işaret ederek şöyle buyuruyor:

"Biz o gün Ye'cüc ve Me'cüc'ü bırakmışızdır, birbirlerinin içinde dalgalanırlar." (Kehf: 99)

Dalga dalga insanların üzerine hücum ederler ve ülkeleri istilâ ederler.

Abdullah bin Amr -radiyallâhu anh-den rivâyet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Ye'cüc ve Me'cüc Âdem'in soyundandır. Onlar insanların üzerine gönderildiklerinde, onların hayatını altüst edeceklerdir. Onlardan her biri, kendi soyundan binden fazla kişiyi arkasında bırakmadan ölmeyecektir." (Hâkim, "el-Müstedrek": 4 / 490)

Yâni sayıları bu kadar çok olacak.

Onlar her ne kadar insanların üzerlerine tank gibi yürüseler de; sonunda Allah-u Teâlâ verdiği ruhsatı çekip onları da bir gecede helâk edecek ve böylece dünyayı boşaltmış olacak.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

Mânevî Terakkiyat

Mânevî Tekâmül:

Yerlerin, göklerin ve içindeki bütün varlıkların yaratılışı gayet muntazam bir plân dahilinde olmuştur. Basit canlılardan insana doğru devam eden yaratılış, insanoğlunun yaratılmasıyla son merhaleye ulaşmıştır.

Âlemlerden süzüle süzüle gelen ve ulviyattan halkolunan insan ruhu, maddeden ibaret olan hissiz ve hareketsiz bir vücuda sığdırılmış ve onu mânevî bir kalıba büründürmüştür.

İnsanın doğduktan sonraki maddi tekâmülü son noktaya gelmişse de, mânevî tekâmülü belli bir devrede sona ermez, ölümüne kadar devam eder. Çünkü ruh tekâmül etmek, terakki etmek üzere gönderilmiştir. İnsandaki ruhânî tekamül, Allah-u Teâlâ'yı tanımakla ve O'na kullukla başlar. Zaten kâinatın yaratılmasındaki esas gaye insanın yaratılması, ondan da maksat Allah-u Teâlâ'nın bilinmesi ve bulunmasıdır.

O'nu tanımak, O'na gönülden teslim olmak insanın en başta gelen vazifesidir.

Nitekim Âyet-i kerime'de:

"Ben cinleri ve insanları ancak (beni bilsinler) bana ibadet etsinler diye yarattım." buyruluyor. (Zâriyât: 56)

İnsan yüzünü O'na döndürmezse neyi bulur?

Bir insan Allah-u Teâlâ'nın mevcudiyetine, vahdaniyetine delâlet eden delilleri kendi vücudunda aramalıdır, başka yerde aramaya hacet yoktur.

Allah-u Teâlâ insanı kendini tanımak için yaratmış; kendini tanımayı, insanın nefsinin tanımaya bağlı kılmasıdır. Onun için de insana kendi nefsinin bilme istidadını vermiştir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Nefsini bilen Rabb'ini bilir." buyuruyorlar. (K. Hafâ)

Bunun gerçek mânâsı ise:

"Fakirliğimle övünürüm." Hadis-i şerifinden öğrenilir. (K. Hafâ)

Buradaki fakirlikten murad:

"Ben fakirim. Ruhum, bedenim, ilmim, malım ve bütün her şeyim Sahib'imindir. Hiçbir şeye mâlik değilim. Fakirliğimle de övünürüm." demektir.

Bu hakikat anlaşılırsa, kişi cehaletten kurtulmuş olur. O zaman azamet-i ilâhî kendiliğinden husule gelir.

Âyân-ı Sâbite:

Allah-u Teâlâ'nın indinde her insanın bir hakikati, yani özü vardır. Dünyaya gönderilmeden önce şekil almamışlardı, daha doğrusu çekirdek halinde idiler. Bunlara tasavvuf dilinde **"Âyân-ı sâbite"** adı verilir.

Gözle görülemeyecek kadar küçük bir zerre olan Âyân-ı sâbite'de kişinin bütün mukadderâtı dürüldür, her birinin kendine göre bir istidat ve kabiliyeti vardır. **"Âlem-i emir"**de bulunurlar.

Bu Âyân-ı sâbite'ler Allah-u Teâlâ'dan kendi istidat ve kabiliyetlerine göre meydana çıkmayı istediler.

"Yâ Rabb! Sen bizi meydana çıkar, icraatlarımızı görelim." dediler.

Allah-u Teâlâ da bu isteklerini kabul etti, onları zamana ve mekâna göre bu âleme sevketti. Âyân-ı sâbite'ler bunu kendileri istemişlerdi.

İnsanları dünyaya göndermesinden maksat, onların da bilmeleri içindir, yoksa Allah-u Teâlâ'nın öğrenmesi için değildir.

Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Allah onların geçmişlerini de geleceklerini de bilir. Kulların ilmi ise bunu kavrayamaz." (Tâhâ: 110)

Allah-u Teâlâ âlimdir, her şeyi bilir. Ezelf ilminde kişinin dünyada neler yapacağını, neler söyleyeceğini, ahiretteki yerini biliyordu ve takdir filminde beyan etmişti. Hiçbir şey O'nun bilgisinin dışında değildir.

Âyet-i kerime'sinde:

"Yaratan bilmez olur mu hiç?" buyuruyor. (Mülk: 14)

Zerreden küreye kadar her şey böyledir. Kâinat da böyledir, insan da böyledir. Her şeyin filmi çekilmiş ve dürülmüş, kaseti tutulmuştur.

Allah-u Teâlâ insanın dünyada zuhur etmesini dilediği zaman **"Akl-ı kü"**de tasarruf ederek ilk şeklini çizer. Onu orada dilediği kadar tutar. Akl-ı kü'e **"Akl-ı evvel"** ve **"Cevher-i evvel"** de denir. Akl-ı evvel, Allah-u Teâlâ'dan ilk zuhur eden şeydir. Buna **"ilâhî ilmin ilk zuhuru"** adı da verilir. Oradan **"Nefs-i kü"**e gelir. **"Kâinatın ruhu"** demektir. Sonra **"Arşirahman"**dan, **"Kürsü"**den süzülüp yedi kat göklerden geçer. **"Felek-i kamer"** adı verilen ay feleğine gelir.

Bütün bunlar Allah-u Teâlâ'nın ezeli kudretinin tezahürleridir.

Âlem-i ervah'tan merhale merhale "**Felek-i kamer**"e geldikten sonra, oradan da madde âleminin temel unsurları olan ve "**Anâsır-ı erbaa**" adı verilen "**Ateş**"e, "**Hava**"ya, "**Su**"ya ve "**Toprak**"a düşer. İnerken yağmur taneleri ile iner, toprağa düşüncü bitki olur. İnsan onu yer, bir müddet insanda kalır. Daha sonra ana rahmine geçer. Nihayet bir bebek olarak dünyaya gelir. Yani cisim teşekkül eder.

Bütün bu olanların hepsi Allah-u Teâlâ'nın "**O!**" emri ile oluyor, onun takdiri husule geliyor.

İnsan-ı kâmil olabilmek için üç devir tamamlamak gerekmektedir. Dünyaya gelen her insan bu birinci turu yapmış olur.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

Dinin Direği "Namaz!" (2)

EZAN-I MUHAMMEDÎ VE İKÂMET:

Ezan müslümanlığın şîârıdır, vâcip kuvvetinde müekked bir sünnettir. Bir dâvet hükmündedir, vakit girince okunur.

Okunuşu şu şekildedir:

Allahu Ekber Allahu Ekber, Allahu Ekber Allahu Ekber.

Eşhedü enlâ ilâhe illâllah, Eşhedü enlâ ilâhe illâllah.

Eşhedü enne Muhammeden Resulullah, Eşhedü enne Muhammeden Resulullah.

Hayyâlessalâh, Hayyâlessalâh.

Hayyâalel-felâh, Hayyâalel-felâh.

Allahu Ekber Allahu Ekber, Lâ ilâhe illâllah.

Sabah ezanında "Hayyâalel-felâh"dan sonra iki defa "**Essalâtü hayrun min'en-nevm**" denilir. İkâmette ise yine iki defa "**Kad kametissalâh**" denilir.

Ezan ve İkâmete Âit Hükümler:

- Ezanı işiten kimsenin Kur'an-ı kerim okuyor bile olsa, durup dinlemesi efdâldir.

Ezanı ve ikâmeti işiten kimse bunları kendi kendine müezzinle beraber tekrar eder. Yalnız "Hayyâalessalâh ve Hayyâalel-felâh"larda "**Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh**" denir. Sabah ezanında "Essalâtü hayrun min'en-nevm" denilirken "**Sadakte ve berarte**" yani "sâdıksın, doğru söylüyorsun." denir.

Ezan bitince hem müezzin hem de işitenler vesile duâsını okurlar.

- Ezan ve ikâmet erkekler için namazın sünnetinden olduğu için, beş vakit farz edâ edilirken de kazâ edilirken de ezan okunup kamet getirilir. Bir kaç kaza namazını bir arada kılmak isteyen kimse, başlangıçta bir ezan okur, her namaz için ayrı ayrı ikâmet getirir.

- Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Ezan okununca, şeytan zıplayarak yellene yellene ezanı duymayacak kadar geriye kaçır, ses kesilince yine döner.

Kâmet edilince tekrar yüz-geri edip kaçır.

Bitince, namaz kılan ile kalbi arasına fitne sokmak için yine hücumla geçer. 'Şunu şunu hatırla!' der. Kaç rekât namaz kıldığını bilemeyecek duruma getirinceye kadar hatırlayamayacağı şeyleri kişiye hatırlatır." (Buhârî. Tecrîd-i Sarîh: 360)

"İnsanlar, müezzinlikte ve birinci saftaki sevabı bilseydiler, kurasız kimse ezan okuyamaz, birinci safta yer bulamazdı.

Camiye erken gitmekteki sevabı bilselerdi koşuşarak giderlerdi.

Yatsı ve sabah namazlarındaki ecri bilselerdi aksayarak da olsa bu namazlara gelirlerdi." (Buhârî. Tecrîd-i Sarîh: 366)

BEŞ VAKİT NAMAZ

Beş vakit namazın rekâtlarına ve kılınışına geçmeden önce iki rekâtlık bir namazın kılınışını görelim:

- Eûzü-besmele çekilerek niyet edilir. (Niyet ettim Allah rızası için sabah namazının sünnetini kılmaya gibi.)

- "**Allahu Ekber**" diyerek eller kaldırılır ve göbeğin altına bağlanır.

- "**Sübhanek**" duâsı okunur, "**Eûzü-besmele**" çekilir, "**Fâtiha**" sûresi okunur, "**Âmin**" denir ve bir sûre okunur.

- "**Allahu Ekber**" diyerek rükûya eğilir, üç kere "**Sübhan** **Rabbiyel Azim**" denir. "**Semiallahu Limen Hamideh**" diyerek doğrulunur ve "**Rabbenâ lekel Hamd**" denir.

- "**Allahu Ekber**" diyerek secdeye gidilir. Üç kere "**Sübhan** **Rabbiyel Â'lâ**" denir. "**Allahu Ekber**" diyerek oturulur. "**Allahu Ekber**" diyerek yine secdeye gidilir, üç kere "**Sübhan** **Rabbiyel Â'lâ**" denir.

- "**Allahu Ekber**" diyerek ayağa kalkılır. Sadece "**Besmele**" çekilerek "**Fâtiha**" sûresi okunur, "**Âmin**" denir ve bir sûre okunur.

• **"Allahu Ekber"** diyerek aynı birinci rekâta olduğu gibi rükûya gidilir, secdeler yapılır ve **"Allahu Ekber"** diyerek oturulur.

• **"Ettahiyatü"** duâsı, **"Allahümme Salli"** ve **"Allahümme Bârik"** salâvât-ı şerif'leri ile **"Rabbenâ âtina..."**, **"Rabbenâğfirli..."** duâları okunur. **"Esselâmü Aleyküm ve Rahmetullah"** diyerek önce sağa sonra sola selâm verilir.

• Selâmdan sonra **"Allahümme entesselâm, ve minkesselâm, tebârekte yâ zelcelâli vel-ikram"** denir.

• Bütün namazların ilk iki rekâtı, sabahın sünneti ve farzı, cuma'nın farzı, akşam'ın sünneti, öğle ve yatsı'nın son sünnetleri bu şekilde kılınır. Sâdece niyetleri değişiktir.

SABAH NAMAZI:

- Dört rekâttır: İki sünnet ikisi farz.
- Her iki rekât da yukarıda anlatıldığı gibi kılınır.

ÖĞLE NAMAZI:

- On rekâttır: Dördü sünnet, dördü farz, ikisi son sünnet.
- **Sünnetin kılınışı:** İlk iki rekât kılınıp oturunca sadece **"Ettahiyatü"** okunur ve **"Allahu Ekber"** diyerek ayağa kalkılır. **"Besmele"** çekilerek devam edilir ve iki rekât daha kılınarak selâm verilir.
- **Farzın kılınışı:** Sünnetin kılınışı gibi kılınır. Yalnız üçüncü ve dördüncü rekâtlarda "Fâtiha" dan sonra sûre okunmaz.
- **Son sünnetin kılınışı:** Sabah'ın sünneti gibi kılınır.

İKİNDİ NAMAZI:

- Sekiz rekâttır: Dördü sünnet, dördü farz.
- **Sünnetin kılınışı:** İlk iki rekât kılınıp oturunca **"Ettahiyatü"** ile beraber **"Salli-Barik"** duâları okunur. **"Allahu Ekber"** diyerek ayağa kalkılır. **"Sübhaneke"** duâsı okunur. **"Eûzü-Besmele"** çekilerek devam edilir ve iki rekât daha kılınarak selâm verilir.
- **Farzın kılınışı:** Öğle namazının farzı gibi kılınır.

AKŞAM NAMAZI:

- Beş rekâttır: Üçü farz, ikisi sünnet.
- **Farzın kılınışı:** İlk iki rekât kılınıp oturunca sadece **"Ettahiyatü"** okunur. **"Allahu Ekber"** diyerek kalkılır. **"Besmele"** çekilerek **"Fâtiha"** okunur. Sûre okunmadan rükûya gidilerek bir rekât daha kılınır ve selâm verilir.

- **Sünnet'in kılınışı:** Sabah'ın sünneti gibi kılınır.

YATSI NAMAZI:

- On üç rekâttır: Dördü sünnet, dördü farz, ikisi son sünnet, üçü vitir.
- **Sünnetin kılınışı:** İkinci'nin sünneti gibi kılınır.
- **Farzın kılınışı:** Öğle ve İkinci'nin farzı gibi kılınır.
- **Son sünnetin kılınışı:** Sabah'ın sünneti gibi kılınır.
- **Vitirin kılınışı:** İlk iki rekât kılınıp oturunca sadece "**Ettahiyatü**" okunur. "**Allahu Ekber**" diyerek ayağa kalkılır. "**Besmele**" çekilerek "**Fâtiha**" ve bir sûre okunur. "**Allahu Ekber**" diyerek eller kaldırılıp bağlanır. Kunut adı verilen "**Allahümme innâ nestainüke**" ve "**Allahümme iyyakena'büdü...**" duâları okunur. "**Allahu Ekber**" diyerek rükûya gidilir. Böylece bir rekât daha kılınarak selâm verilir.

Kunut duâlarını bilmeyenler "**Rabbenâ âtina...**" Âyet-i kerime'sini okuyabilir. Üç kere "**Allahümmağfirli**" de diyebilir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Dünya Nereye Gidiyor?

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Küresel olarak bakıldığı zaman; iklim değişiklikleri olsun, ekonomik krizler olsun, siyasal çalkantılar ve gerilimler olsun dünyanın ciddi bir süreçten geçtiğini, insanoğlunun büyük badirelerin arefesinde olduğunu söyleyebiliriz.

Kaos ve afat devrinin, insanlık tarihinin en büyük dönüm noktasının başındayız. Olaylar çok hızlı geliyor. İnsanoğlu "rahat"a hevesli olduğu için yaklaşan fırtınaları görmek istemiyor.

Küresel İklim Değişikliği ve Doğal Afetler:

Bilim adamları iklimlerde yaşanan değişimlere "Küresel Isınma", "Küresel İklim Değişikliği" gibi isimler veriyorlar. Kimisi kabahati insanoğlunun atmosferi kirletmesinde buluyor, kimisi dünyanın belli evrelerinde bu değişimin yaşandığını, yine böyle bir evreden geçtiğimizi söylüyor.

Sebebi o mudur, bu mudur; bilim adamları tartışadursun, ancak bir vakıa var ki iklime ve başka etkenlere bağlı doğal afetlerde çok büyük bir artış var. Bu artış artan bir ivme ile de devam ediyor.

2010 yılı bazı hesaplara göre son iki yüzyılın en sıcak senesi idi. Ancak İngiltere'de Aralık ayında son yüzyılın en soğuk kışı yaşandı. Bilindiği üzere Kuzey Avrupa ülkeleri yukarı enlemlerde bulunmasına rağmen Atlas Okyanusu'ndaki büyük sıcak su akıntıları sayesinde ılıman bir iklim yaşıyor. Bu akıntının aksaması anında Kuzey Avrupa'yı buz devrine döndürüyor.

İklim değişikliği; fırtına, sel, soğuk, kuraklık gibi afetlere sebep oluyor. Artık bu gibi afetler tabir caiz ise rutin haberler haline geldi.

"Dünya Meteoroloji Örgütü güncel veriler ışığında küresel ısınma yaşanmakta olduğu konusunda herhangi bir şüphe kalmadığını belirtti.

Örgüt ayrıca, eğilimin bu şekilde devam etmesi durumunda olağanüstü iklim felâketlerinin yaşanmaya devam edeceğini belirtti.

Geçtiğimiz yıl yaşanan iklim felâketlerinden başlıcaları, Pakistan'ı sular altında bırakan aşırı yağışlar, Rusya'da yaşanan olağanüstü sıcak yaz ve yangınlar ile Kutup buzullarında gözlemlenen aşırı erime olmuştur.

2011 yılı ise dünyanın dört bir yanında yaşanan aşırı yağışlar ve sel felâketleriyle başladı." (BBC, 20.01.2011)

Görülmemiş felâketler yaşanıyor. Pakistan, Avustralya gibi ülkelerde kilometrelerce alan sular altında kaldı. Brezilya, Çin, Sri Lanka, Endonezya, Almanya... birçok ülkede sel felâketi yaşandı.

Hatırlanacağı üzere Pakistan'da geçen yılki sel felâketinde milyonlarca insan evsiz, perişan kalmıştı. Perişanlık halen devam ediyor. Brezilya'daki sel felâketinde de 800 kişi öldü. Yetkililer bir ayda yağın yağmurun birkaç saat içinde yağmasından dolayı çamur seli, köklerinden kopmuş ağaçlar ve kayaların önüne geleni sürüklediğini, 400 kişinin de kayıp olduğunu, insanlar uykuda iken gelen felâketin bir anda önüne çıkanı süpürdüğünü açıkladılar.

Dünyanın doğal dengesindeki değişimler iklim değişikliğinden de ibaret değil. Dünyanın manyetik kutuplarında değişim, yerkabuğu hareketlerinde, yanardağ patlamaları ve depremlerde aşikâr bir artış yaşanıyor.

Doğal afetler artarak devam ediyor. Bu afetler tarımsal üretimi de etkiliyor. Susuzluk ve açlık tehlikesi kapıda bekliyor. Pahalılık şimdiden kendisini göstermeye, bazı ülkelerde isyanlara sebep olmaya başladı.

Küresel Ekonomik Bunalım:

Küresel ekonomik durum da büyük fırtınaları bünyesinde barındırıyor.

Ekonomi adı altında kurulan faiz-borç-kumar düzeni özellikle son 20-30 yılda dehşetli bir büyüklüğe ulaştı ve bütün dünyayı sardı. Sermaye, sıcak para falan derken herkesi borçlandırdılar. Halk borçlu, devleti borçlu. Artık bu düzen çatırıyor. (Çatırdayan bu düzen içinde nispeten iyi durumda olan Türkiye'de bile geçen yıl kredi kartlar?yla 236 milyarlık harcama yap?ld?.)

Küresel ekonomide fırtına öncesi bir sessizlik yaşanırken siyasal çekişmelere paralel olarak ekonomik bir çekişme de gözlemleniyor. Çin'in başını çektiği yeni gelişen ekonomiler ağırlığını iyice hissettirmeye başlarken, Amerika'nın başını çektiği batı ekonomileri küresel hakimiyetlerini kaybetme korkusunun telaşını yaşıyor. Küresel bir ekonomik savaş başladı:

"Küresel ekonomideki gelişmeleri Financial Times gazetesine değerlendiren Brezilya Maliye Bakanı Guido Mantega, 'Bu, ticaret savaşına dönüşen bir kur savaşı' değerlendirmesini yaptı.

... Mantega, 'ticaret savaşı' konusunu Dünya Ticaret Örgütü (WTO) ve G20'ye götüreceğini ifade etti.

... Mantega, geçen yıl Eylül ayında ..., 'kur savaşları' ifadesini gündeme sokmuştu.

... IMF, geçen Ekim'de bazı ülkelerin para birimlerini silah olarak kullanmaya çalıştığı uyarısında bulunmuş, kurlardaki manipülasyonlarla birlikte kur savaşları konusu Kasım'da Güney Kore'de düzenlenen G20 zirvesinde tartışılmıştı." (Hürriyet, 10 Ocak 2011)

Ekonomik rekabetin ekonomik savaşa dönüşmesi silahlı savaşın en büyük habercilerinden bir tanesidir.

Siyasal Çalkantılar ve Harp Tehlikeleri:

Bütün bu hengâmenin arasında siyasal çalkantılar ve gerilimler de alttan alta çoğalıyor.

"Medeni(!) ülkeler büyük bir savaşa izin vermez." ütopyasına sarılanlar maalesef büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaklar.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa ülkeleri artık yeni bir savaş istemiyordu. Savaşın hemen arkasından Amerikan başkanı artık sürekli barışa ulaşıldığını ilan etmişti. 1928 yılında imzalanan Briand-Kellog Paketi ile de savaş "Yasadışı" kabul edildi. Ancak sadece 3 yıl sonra İtalya Habeşistan'a saldırdı. 1937'de Japonya Çin'i işgal etti. 1939'da da Almanya Polonya'yı işgal etti. Hitler'in dizginlenemez ihtirası ve faşizm ideolojisi devrin bütün büyük devletlerini kısa sürede ateşin içine sürüklemişti.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra da büyük devletler artık savaş olmasın diye kendilerince tedbirler aldılar. BM kuruldu. BM'in adaletsiz düzeni içinde yine de bir nebze olsun sükunet sağlandı. Belki büyük bir dünya savaşı çıkmadı fakat irili ufaklı onlarca savaşta milyonlarca insan öldü. Afrika'da, Asya'da, Sovyetler'de, Amerika kıtasında katliam ve zulümler devam etti.

Küresel kaos çağını başlatmak isteyen siyonist şer güçler bu adaletsiz düzene bile tahammül edemediler. Hatırlarsanız Irak'a saldırının konuşulduğu günlerde ABD Savunma Politikası Kurulu başkanı "Karanlıklar Prensi" lakaplı siyonist Richard Perle Guardian'a "Tanrıya çok şükür ki BM öldü!" diye makale yazmıştı. (21.03.2002)

Bugünkü Siyonist İsrail'in 1939 yılında dünyayı ateşe atan faşist Almanya'dan çok bir farkı yok. Tek fark kendilerinde yeterli kuvvet görmedikleri için ortalığı karıştırarak, Amerika'yı kullanarak amaçlarına ulaşmaya çalışmalarıdır. İsrail'de işçi partisi bile kendisini "sosyal demokrat ve siyonist" olarak tanımlar. Bugün iktidarda bulunan Netanyahu-Liberman gibi isimlerin ise tam bir faşist olduklarını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu faşist siyonistler Filistin'i, Lübnan'ı, İran'ı yakmak için fırsat kolluyor.

Küresel siyonist elitin İsrail'deki hükümete soğuk baktığını düşünenler yanılıyorlar: Yunan basını Büyük Amerikan Yahudi Örgütleri Başkanları Konferansı'nın, "Atina ile Tel Aviv arasındaki jeostratejik yakınlaşmayı desteklemek" amacıyla 8-13 Şubat tarihleri arasında Yunanistan'ın başkenti Atina'da toplanacağını, toplantıya ABD ve Avrupa'daki Yahudi kuruluşlarının 70 üst düzey yöneticisinin katılacağını duyurdu. (Siyonist elit Küresel Krallık hayallerine ulaşmak için bütün dünyayı kaos ve savaş ile doldurmak istiyor. Bu maksat için Amerika'yı bile ateşe atmaktan çekinmiyorlar.)

Evet Türkiye'nin Ortadoğu açılımından rahatsız olan yahudi; Yunanistan, Bulgaristan, Romanya gibi ülkelerle cephe kurmaya çalışıyor. PKK ve Kuzey Irak'tan sonra şimdi de Yunanistan maşasına sarılıyor.

Binaenaleyh küresel kazan kaynıyor.

Amerika İran körfezine savaş gemisi gönderiyor, İran da -devrimden sonra ilk kez- Akdeniz'e savaş gemisi gönderme kararı aldı. (İsrail İran'ı vurmak için adeta çıldırıyor ancak savaş istemeyen bir Amerikan başkanı var.)

Amerikan Savunma Bakanı Çin'i ziyaret ettiği günlerde Çin yeni geliştirdiği Hayalet uçağını uçurdu.

Medvedev, NATO'yu füze kalkını konusundaki teklifinde açık ve net olmaya çağırırdı ve aksi halde Avrupa'da kendi füze savunma sistemlerini kuracaklarını söyledi. Arkasından Moskova'da intihar saldırısında 35 kişi öldü.

Azeri basını Türkiye ile Azerbaycan'ın ortak askeri karargah kuracağını ve Karabağ'da yeni bir savaşın yaşanması durumunda, savaşın bu yeni karargah tarafından yönetileceğini yazdı.

Türkiye'nin açılımlarından rahatsız olan Almanya Kıbrıs Rum kesimine açık destek verdi.

Tunus'u, Mısır'ı, Lübnan'ı, Filistin'i ve bilumum dünyayı karıştıracak belgeler piyasaya sürülmeye başlandı. Eski bir banka yöneticisi objektiflere sırtarak İsviçre'de hesabı bulunan -aralarında politikacıların da bulunduğu- ikibin kişinin listesini Wikileaks'cilere verdi.

Dünya Nereye Gidiyor?

Peki bu gidiş nedir? İnsanoğlu nereye gidiyor? Bu afatların hepsinin aynı zaman diliminde meydana gelmesi tesadüf mü? Tabii ki hayır!..

Kıyamet yaklaşıyor. Hazret-i Allah takdirini, hükmünü yürütüyor.

Muhterem Ömer Öngüt -k.s.- Hazretleri hayatlarında sık sık İsrâ Sure-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'sini hatırlatarak şöyle buyururlardı:

"Allah-u Teâlâ İsrâ sûre-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'sinde, kıyamet günü gelmeden önce helâk olmaktan yahut da şiddetli azabın gelip çatmasından kurtulabilecek hiçbir memleket halkının bulunmadığını beyan buyurmaktadır:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Binaenaleyh dünya şimdi yıkıma doğru gidiyor. "Hazır olun!" denilmek isteniyor. Şu kadar var ki dalâlet ehli fâsıklar hâlâ eğlencede, hâlâ zevk-ü sefada, önündeki karanlığı görmüyor. Fakat Hakk'a yakın olanlar, yıkım olsa da yapım olsa da, ibadet ve taatında. Bize Allah gerek, O'na yönelmemiz gerek, O ister yapar ister yıkar." (Kıyamet ve Alâmetleri, sh. 13)

Nitekim dünyanın şu gidişatı bu beyanlardaki kerametini canlı bir delili durumunda.

Binaenaleyh bunu böyle bilelim. Bu afatların azalacağını ümit etmeyelim. Önümüzdeki 20-25 yıl içerisinde akla-hayale gelmeyen büyük hadiseler, afatlara, iç-dış harplere; her şeye hazır olalım.

DÜNYAYI SARSACAK OLAYLAR ARTARAK DEVAM EDECEK!

Bölgedeki her hareket bizi yakından ilgilendirmektedir. Dünyanın kaderinin şekilleneceği ve geleceğin bir şekilde inşa edileceği bu coğrafyanın dünyayı yakından ilgilendirdiği dikkatlerden uzak tutulmamalıdır.

İktisadî, siyasî, kültürel savaşlar durmadan devam etmekte, insanlığı yok edecek silahlanma yarışları bir kabus gibi ülkelerin üzerine çökmektedir. Derin yaralar açan krizlerin merkezinde Ortadoğu bulunmaktadır.

Ortadoğu başta olmak üzere, Avrupa ülkeleri, Orta Asya, Güney Asya, Çin Denizi, Afrika ülkeleri silah yarışı yapmaktadırlar.

Ortadoğu:

Üzerinde barındırdıkları zenginlikler ve coğrafi konumları nedeniyle Ortadoğu ülkeleri savaş kışkırtıcılığı yapan başta ABD ve İsrail olmak üzere silah taciri ülkelerin yakın markajında kısıtlanmaya, içten çökertilmeye çalışılmaktadır.

Irak, demokrasi bahanesiyle, kimyasal silah bulundurduğu gerekçesiyle işgal edildi; yakıldı, yıkıldı, ezildi, parçalara bölündü. Sıraya başka ülkeler kondu.

Mısır, Yemen, Sudan, Lübnan, Tunus yeni krizlerle boğuşmaya mecbur bırakılmaktadır.

Sudan daha evvel bahsettiğimiz gibi 'Su'dan sebeplerle karıştırıldı. Bölündü. Ancak sınır ve petrol paylaşımı sorunları halledilmiş değil. Yeni çatışmalar çıkabilir.

Mısır'da bilindiği üzere yılbaşı kutlaması yapan hıristiyanlara düzenlenen bombalı saldırıda pek çok insanın öldürülmesi neticesinde olaylar patlak vermişti. Tunus'taki iktidar değişikliği ardından Mısır daha da karıştı. 80 milyonluk Mısır Afrika kıtasının en köklü ülkesi. Süveyş Kanalı gibi stratejik bir ulaşım coğrafyasını bünyesinde barındırmakta, nüfus potansiyeli ile İsrail'i, onun yandaşı ABD'yi ve eski sömürgeci AB ülkelerini tedirgin etmektedir. Nüfusunun yaklaşık yüzde onu hıristiyan olan Mısır da hiç şüphe edilmesin ki yakın gelecekte karıştırılması planlanan müslüman ülkelerin başında gelmektedir.

Savaş rüzgarları dinmedi, savaş arzuları sönmedi. Ortadoğu emperyalist güçlerin iştahını kabartmaya devam ediyor. Bölgede pek çok senaryo üretilmektedir. Birbirini takip eden bu senaryolara göre mevcut iktidarlar ya yandaş hale getirilecekler yahut yakın markajda tutulacaklar veya devrilerek yerine yenileri getirilecektir.

Planlanan İran saldırısı esnasında ortak tepkinin engellenmesi amaçlanmaktadır.

Suudi Arabistan'ın İran'a karşı oluşu ABD'nin işini kolaylaştırmaktadır. Bu ülkeye ABD'nin 60 milyar dolarlık silah satması boşuna değildir. Aynı şekilde Bahreyn ve Birleşik Arap Emirlikleri başta olmak üzere Kuveyt de önemli miktarda silah alımında bulunan ülkelerdendir. Yemen El-Kaide bahanesiyle, terör kartı kullanılarak ABD uçakları tarafından vurulmaktadır.

Lübnan:

Lübnan bilindiği gibi İsrail'in saldırılarına maruz kalmıştı. Uzun bir süre İsrail'in tank, top, bomba ve silahlarıyla yakılıp yıkılmış; Lübnan Hizbullah Örgütü başta olmak üzere kuvvetli bir mukavemetle karşılaşmıştı. Tabi Birleşmiş Milletler Teşkilatı her zaman olduğu gibi İsrail'in imdadına yetişti ve bu ülkeyi koruma altına aldı. İsrail-Lübnan sınırının güvenliğini korumak, İsrail'e yönelik saldırıları önlemek, Litani Nehri'nin güneyinin silahsızlandırılmasını sağlamak için bir birlik oluşturulmuştu. Halk, haklı olarak durumdan şikayetçi oluyordu ama kimi kime şikayet edeceklerdi? UNIFIL'e yönelik taşı-sopalı saldırılar artmaya başlamıştı. Gelen haberlere göre BM bünyesindeki Ganalı askerler taşlanmış, Hintli askerlerin fotoğraf makineleri ellerinden alınmış, Fransız askerlerinden oluşan birlik etkisiz hale getirilmiş ve ellerinden silahları alınmıştı.

UNIFIL, Hizbullah örgütünü denetlemek, Lübnan Ordusu'na destek olmak için bu ülkeye yerleşmişti.

Lübnan Genelkurmay Başkanlığı durumun düzeltileceğini ve bir daha böyle olayların olmayacağı garantisini vermiş, güvenliğin sağlanacağını söylemişti. Hizbullah ile UNIFIL yetkilileri görüşmüşler; verilen yetkilerin dışına çıkmayacaklarını taahhüt etmişlerdi. Bu arada çok önemli bir gelişme olarak Hizbullah mevcut hükümetten çekilerek hükümetin düşmesine sebep oldu.

Suriye:

Suriye, Türkiye'nin iyi niyetli çabalarını karşılıksız bırakmamış görünüyor. Suriye'nin durumu sanıldığı gibi iç açıcı değildir. Suriye, İsrail ile anlaşma zemini yoklamaktadır. Çünkü sağlam ve dik durabilmek için hem Türkiye'ye ihtiyaç duymaktadır, hem İsrail'den emin olmak istemektedir. Aynı zamanda Esad'ların baskıcı yönetimleri ülke insanı için unutulmuş değildir.

İran ve Suriye'nin Lübnan sınırı üzerinden Hizbullah'a büyük oranda füze transferi gerçekleştirmesi İsrail ve ABD'nin unuttuğu iş değildir. İran ve Suriye'nin Hizbullah'a 2006 yılında yaşanan savaştan sonra bu güne kadar 50 bin kadar menzil alanı ve vurucu gücü yüksek Scud Füzeleri tedarik ettiği biliniyor. Olası bir savaşta bu füzeler İsrail şehirlerini rahatlıkla vurabilecektir. Daha kanlı ve daha geniş çaplı saldırılar ve savaşlar olacaktır.

"Suriye ve muhtemelen Suriye İsrail çatışması sonrasında İran'ın da devreye gireceği bir İran-İsrail savaşı çıkabilir. Bir yanda Hizbullah gibi kontrolü zor bir aktörün eline Skud füzelerinin geçmesi, öte yandaysa İsrail gibi savaş doktrini orantısız misilleme ve caydırıcılık üzerine kurulu bir gücün karşı karşıya gelmesi sonucunda, bu sefer 2006'dan çok daha kanlı ve Ortadoğu genelini kapsayacak bir savaşa doğru adım adım yaklaşıyoruz." (Ömer Taşpınar, 03.01.2011)

Basra Körfezi:

Irak ve Afganistan üzerinden eksik olmayan ve bu ülkeleri kana bulayan Batı'ya ait savaş uçakları Basra Körfezi'ne ulaşmış bulunuyor. Savaş uçakları Körfez üzerinde uçmaya başlamıştır. Uçak gemileri bölgede. ABD'nin Bahreyn'de konuşlanmış beşinci filosu, İran'ın tam karşısında bulunuyor. İran ABD'ne ait iki adet casus uçağı düşürdüğünü duyurmuştur. Bu arada İran Devrim Muhafızları

Hava Kuvvetleri Komutanı; "Nükleer programı durdurmak için ABD veya İsrail'in tesislerini vurmaları halinde Ortadoğu'daki ve Hürmüz Boğazı civarındaki 32 Amerikan üssünü hedef alacaklarını" ifade etmektedir. İncirlik Üssü de olası hedefler arasında bulunmaktadır.

Amerika'nın iki savaş gemisi Abraham Lincoln ve Truman, Fransızların Charles de Gaulle Uçak Gemisi'yle Körfez'de bulunuyor. Afganistan'da ABD ve Batı adına NATO birlikleri bulunuyor. 120 bin kişilik kuvvet Pakistan ve bu bölgeyi teftiş mi ediyor? Pakistan gece gündüz insansız uçaklarla vuruluyor, El-Kaide ve Taliban'a karşı hareket ediliyor bahanesiyle her gün onlarca müslümanın kanı akıtılıyor. Körfez Ülkelerine daha fazla Müslüman kanı aksın diye milyarlarca dolarlık silah satılıyor. Her gün yeni takviyeler yapılıyor. Savaş güçleri teyakkuz halinde tutuluyor.

İsrail ile Türkiye'nin arasında Mavi Marmara baskınından sonra soğuk rüzgarlar esmektedir. İsrail, Türkiye'nin özür ve tazminat talebini kabul etmemektedir.

İsrail bu arada ABD'nden İran'ı vurmak garantisini almıştır. Biraz daha sabır ile olayların gelişmesini bekledikleri meydandadır.

Bir grup ABD savaş gemisinin Körfez'e gitmek üzere Süveyş Kanalı'ndan geçtiği söylenmektedir. Mısır kaynakları ise bu haberi doğrulamıştır. 11 Fıkateyn ve 1 Uçak Gemisi Süveyş'ten geçmiş, Kızıl Deniz'e ulaşmıştır. Acaba Mısır, İsrail ve ABD ile birlikte İran'a karşı saldırının içinde yer almak istemedi mi ki Mısır'da bilinmeyen bir nedenle Hıristiyan ayini basılmış ve artarak devam eden gösterilerin, taşkınlıkların yapılmasına zemin hazırlanmıştır? Suudi Arabistan'ın İsrail savaş uçaklarının kendi hava alanlarını ve hava sahasını kullanabileceğini bildirdiği söyleniyor. Bir habere göre İsrail helikopterleri S. Arabistan'ın Tebuk Havaalanı'na malzeme indirmiştir.

Suudi Arabistan, İran'ın atom bombası yapmasından korkuyor. Diğer Körfez Ülkeleri de İran'ın Nükleer Silah yapma çalışmalarından korkuyorlar ve bu ülkenin bir şekilde frenlenmesinden memnunluk duyacaklarını açıklıyorlar. İran ise çalışmalardan vazgeçmeyeceklerini ve er-geç nükleer teknolojiye kavuşacaklarını, bu hedeften hiçbir gücün kendilerini alıkoyamayacağını söylüyor.

Yemen:

Bölgede Yemen ABD tarafından özellikle Sudan, Somali gibi ülkelerin parçalanması için hedef seçilmiştir. "Katil Uçaklar" birkaç aydır El Kaide militanlarıyla mücadele etmek bahanesiyle Yemen'i vurmaktadır. Yemenli yetkililer ABD'nden askeri malzeme, helikopter verilmesini istemektedirler. ABD'ne yönelik bombalı saldırı girişiminin Suudi istihbaratının yardımı ile engellendiği söyleniyor. Patlayıcı bulunan kargo paketleri izleme numaralarıyla ABD'ne bildirilmiş. Bu paketlerin neticesi sır gibi saklanıyor. Kendi ülkesi içinde bile sinsi planlar sahnelemekten çekinmeyen ABD bölge ülkeleri için de her türlü provakayı yapmaktan çekinmeyecektir.

Bölgedeki her hareket bizi yakından ilgilendirmektedir. Dünyanın kaderinin şekilleneceği ve geleceğin bir şekilde inşa edileceği bu coğrafyanın dünyayı yakından ilgilendirdiği dikkatlerden uzak tutulmamalıdır.

TARİHTEN SAYFALAR

Medya Yoluyla "Târih"imizi "Tahrif" Çabalarına Çanak Tutan:

"Muhteşem Rezillik" (1)

Milletimizin bir süredir geçmişine merak duyarak, kendi "târih"ini araştırma ve öğrenme gayretine giriştiği, özellikle de şimdiye kadar zihinlere ve belleklere tamâmen yanlış ve önyargılı bir şekilde yerleşen "Osmanlı târihi" ile ilgili meseleleri sorgulamaya ve anlamaya çalıştığı bir gerçektir. Bununla birlikte, Türkler'in kendi özüne dönme ve geçmişini daha doğru öğrenme girişiminin herkesi memnun etmediğinin de önemle altını çizmek gerekir. Özellikle bu topraklarda gözü olanlar, emperyalist emelleri uğruna bu millete aslını unutturmaya, ne şekilde olursa olsun göz açtırmamayı ve ruh dinamizmini ayakta tutacak ne ki varsa hepsini ayaklar altına alıp sinsice ortadan kaldırmayı kendilerine vazgeçilmez bir hedef olarak seçmişlerdir.

Önce Müslüman Türk'ün târih sayfalarına altın harflerle yazdığı "*İstanbul'un fethi*" gibi büyük bir siyâsi ve askerî başarıya ve onu gerçekleştiren Fâtih gibi büyük bir kumandana saldırmakla işe başlayan popüler emperyalist tahrifçiler; yeterince tahrifat yaptıklarından ve gönüllerde şüphe uyandırdıklarından emin olmuş olmalı ki, birkaç yıldır tahrif ve saptırma çalışmalarını kuruluş devrine ve onun en önemli meselelerine odaklandırmışlardı. En son geçtiğimiz yıl, medyayı yoğun bir şekilde kullanarak zihinlere ve belleklere kazımaya çalıştıkları, tüm Osmanlı rivâyetlerinin "*yalan*", kendi safsatalarının "*doğru*" olduğu anlayışına dayanan "*kuruluş*"la ilgili asılsız iddiâlarını; "*ezber bozma*", "*târihi yeniden yazma*" gibi süslü ifâdelerle Türk halkına servis ederek, dejenerasyon projesinin bu safhasını da kendilerince tamamladıklarını sanmışlardır.

Şimdi bu târihî gerçekleri "tahrif"e uğratma ve bilinçli bir şekilde saptırma çalışmalarının son ayağının, Osmanlı'nın en güçlü dönemi ve en kudretli pâdişâhî Kânûnî üzerinde yoğunlaştığını; bilinçli iftirâ ve saptırmalarla halkın zihnindeki "büyük ve eşsiz Kânûnî" imajının yıkılarak, yerine emperyalistlerin şimdiye kadar uyduruk romanlar ve düzmece senaryolarla yutturmaya çalıştıkları "kadın ve şehvet düşkünü barbar Kânûnî" imajının yerleştirilmeye çalışıldığını görüyoruz.

Medya Yoluyla Yürütülen Bilinçli Tahrîfât ve Dejenerasyon Faaliyetleri:

Türk milleti nasıl bir târihî geçmişe sahip olduğunu öğrenir de, kazâra bir gün geçmişinden aldığı şevk ve heyecanla harekete geçer diye ne yapacaklarını şaşırان küffâr bozuntuları, kendileri için korkunç bir kâbus olan o eski günlerin bir daha gelmesinden korktukları için; Türk halkının en çok değer verdiği, kendisiyle övündüğü ve iftihâr ettiği, azâmeti zihinlere kazanmış ne kadar büyük târihî şahsiyet varsa, onları sırayla kendilerine hedef seçmiş ve kendi iç dünyâlarındaki çirkin fantazilerini onlara yamayarak bir şey tutturabileceklerini zannetmişlerdir. Sermayeleri yalan ve dolandan, iftirâ ve saptırmadan öteye geçmediği ve hiçbir zaman da geçemeyeceği için, onlar ancak kendilerine yakışanı yaparak; "*Çamur at, izi kalsın*" felsefesiyle hareket etmişler ve bu amacı gerçekleştirmek için de, para ve kariyer için

kendi değerlerini satmaktan çekinmeyecek basit karakterli kimseleri sahneye sürmüşlerdir. Bunların amacı, şan ve şerefle, yüksek ahlâkî ve insânî değerlerle dolu "Osmanlı" medeniyetini -nasıl ve ne şekilde olursa olsun- bir şekilde lekelemek; halkın zihinlerinde ve gönüllerinde kendi geçmişleriyle ilgili kötü izler bırakarak onları derin bir boşluğa sürüklemektir.

Basın-yayın organlarının Türk halkı üzerinde ne derece tesirli olduğu malûmdur. Özellikle televizyonun ülkemizde yaygınlaşmasından sonra, insanların kişisel ve toplumsal yaşantısında büyük değişiklikler başgöstermiş ve Türk halkı âdetâ medya tarafından yönetilir hâle gelmiştir. Bu durum Türk halkının mevcut yapısını bozmak isteyenlere en büyük fırsatı vermiş; milletimizin bilinçaltına yerleştirilmek istenen her türlü ahlâksızlık ve çarpıklık, özellikle diziler aracılığıyla yoğun bir şekilde empoze edilmiştir. Bugünlerde Türk târihini "tahrif" edip keyiflerine göre yeniden şekillendirmek isteyenler de bunu, halkın mübtelâ olduğu diziler arasına serpiştirdikleri gayr-ı ahlâkî motiflerle yapmayı tercih etmişlerdir.

Kânûnî'nin Ahlâkî ve Siyâsî Yapısını Bizzat Onu Görenler Anlatıyor:

Ömrünü at sırtında, Türk-İslâm medeniyetinin intişârına ve bu ideâlin yeryüzünün dört bir köşesine yayılmasına harcayan, 46 yıllık pâdişahlığı döneminde Osmanlı Devleti'ni eşsiz geniş sınırlara ulaştıran cihan hükümdârı Kânûnî Sultan Süleymân'ın fikrî ve rûhî yapısı, karakteri ve ahlâkî vasıfları, en iyi ve en doğru şekilde ancak birinci derece görgü şâhidlerinin ve onlardan nakleden güvenilir râvîlerin kayıtlarından öğrenilebilir.

Kânûnî'nin hocası Bostan Efendi'nin oğlu olup, Osmanlı Devleti'nin en ünlü kazasker ve şeyhülislâmları arasında yer alan Bostan-zâde Yahyâ Efendi, başta babası Bostan Efendi olmak üzere, o dönemde sarayda hazır bulunan birinci derece görgü şâhidlerinin ifâdelerine dayanarak, Kânûnî Sultan Süleymân'ın dinî ve ahlâkî kişiliği hakkında şu bilgileri vermiştir:

"İntihâ-i 'ömre dek eyyâmları (ömrünün sonuna dek günleri) zühd-ü salâh ile güzerân itmişdür (geçmiştir) ve pâdişâh olduktan soñra okumaktan hâlî olmayub, kütüb-i fıkhiyye (fıkıh kitapları) ile tekayyüd idüb, 'Sadrü's-şerî'a' okuduğı sikâtdan menkûldür (güvenilir kimselerden nakledilir). Hattâ vâlid-i mâcid, cedd-i kesirü'l-muhâmid (babam) merhûm Bostân Efendi: 'Rûm-ili kâdî-askeri iken, bir hüccet-i Şer'iyye husûsunda rikâb-ı hümâyûn'larına bir mes'eleye beyân itmek lâzım geldi ve murâd üzere beyân itdükde, ol mes'eleye müsâbe (isâbet eden) bir mes'eleyi dahı kendiler takrîr idüb: Hulâsa'nuñ fülân faslında tahrîr olunmuşdur!' diyu buyurdılar.' diyu nakl ider. Ve şecâ'at-ü mehâbet (cesâret ve heybet)leri ve intizâm-ı kelâm-ı musâhabetleri (sohbetlerindeki isâbetli sözleri) hõd bir mertebeye nâ'il ve bir dereceye vâsıl imiş ki: "Kalem-i kesirü't-takrîr ile tavsîf ve tahrîr olunmaz!" diyu mervîdür."⁽¹⁾

Bostan-zâde'nin bu ifâdelerinden Kânûnî Sultân Süleymân'ın son derece dindar ve Şer'î ilimlere derinlemesine vâkıf bir hükümdar olduğu anlaşılmaktadır. İşte kendini bilmezlerin çirkin iftirâ ve kurgularla ismini ve şahsiyetini lekelemeye çalıştıkları gerçek "Kânûnî" budur. Onu bizzat gören ve tanıyan göz tanıklarının bu şehâdeti varken, kör kuyuya taş atmakla iştigâl eden ve üstelik bir de buna "sanat" adını veren bilinçli saptırcıların düzmece masal ve kurgularının hiçbir önemi ve değeri yoktur. Kânûnî İran üzerine düzenlediği Elkâs seferinde, Bostan-zâde Yahyâ Efendi'nin dedesi Bostân Efendi ile birlikte yolda sohbet ederken, o zamanlar kazasker olan Bostan Efendi:

"Sürme Şâh'um 'asker-i Rahmân'ı şeytân üstine

Şâh'ı mât it Şeh-süvârum sür atun Vân üstine

Yık anı rahm itme, vîrân eyle vîrân üstine

Göreyüm mülk-i 'Acem yıkılsun âbâd olmasun!"

Beyitlerini yazıp pâdişâhın önüne koyduğunda, Bostan Efendi'nin fikrine büyük bir önem verip önce Van kalesine yönelmiş; fetihten sonra Sultan kalenin sarplık ve metânetini görünce: *"Bu cehd-ü gûşîş*

(gayret ve çaba) ile biter iş degül idi, mahzâ Bostân Efendi'nüñ kerâmetidür!" diyerek⁽²⁾ fethin müyesser olma sebebini Bostan Efendi'ye bağlayıp, etrâfındaki âlim ve velîlere ne kadar değer verdiğini açık bir biçimde göstermiştir. Onun "Hülâsa" ve "Sadrü's-Şerî'a" kitaplarını bildiğini gösteren yukarıdaki rivâyet, esâsen kendisinin de fıkhnın ve fetvânın inceliklerini bilen büyük bir âlim olduğunun açık bir delilidir.

Kânûnî'nin Gözünde Saltanat Kuru Bir "Cihân Kavgası"ndan, Eğlence ise "Uhrevî Bir Yıkım"dan İbâretti!..

Osmanlı pâdişahlarını saltanat düşkününü birer "barbar" gibi göstermek isteyenler, ortadaki gerçek târihî veriler tam aksini ortaya koyduğu için, öteden beri asılsız iftirâlar ve kurmaca fantezilerle dolu, çoğu "harem" olayları üzerine kurulmuş uyduruk romanlarla bu hedeflerini icrâ etmişlerdir. İşte muhteşem rezilliğin icrâcıları da "Kânûnî" tipini aynen bu romanlardaki gibi kurgulamışlar ve ayrıca oğlu Şehzâde Mustafa ile bağıını da duygusal bir hava içinde sunarak, ileride onu oğlunu katlettirmiş bir "barbar" pozisyonuna düşürecek psikolojik zemini şimdiden hazırlamışlardır.

Sultan Süleymân, oğlu Şehzâde Mustafa'nın "Nizâm-ı 'âlem" için katledilmesini emrettiği sırada, o an Osmanlı topraklarında bulunan Avusturya elçisi Busbecq, bir görgü şahidi olarak hâtîrâtında aynen şöyle demişti: "*Müslümanlar Osmanlı hânedânının varlığı ile ayakta dururlar. Hânedan yıkılırsa din de mahv olur. Bu bakımdan din ve devletin selâmeti için, hânedânın bekâsı onlar için evlâddan daha mühimdir.*"⁽³⁾

Kânûnî'yi övmek ve yüceltmek gibi bir derdi olmayan zamânın Avusturya elçisi bile bunun böyle olduğuna tanıklık ederken, "*kraldan daha çok kralcı*" kesilen aymazların hâlâ bunu bir "barbarlık" gibi lanse etmeye kalkışmaları acabâ neyin ifâdesidir?

Kânûnî Sultân Süleymân Han, kendisini zevk ve sefâ düşkününü, saltanatına mağrur bir barbar gibi göstermeye kalkışanlara en güzel cevâbı, dillere destan olan meşhur bir şiirinde bizzat kendisi vermiştir.

Osmanlı Devleti'ni en geniş sınırlarına ulaştıran cihân sultânı, tüm dünya milletlerine boyun eğdirmiş sayılı hükümdarlardan biri olmasına rağmen, bu şiirinde insanların gıpta edip imrendikleri "saltanat"ı kuru bir "cihân kavgası"ndan ibâret görmekte; işret ve eğlenceye düşkün olmak şöyle dursun, bu gibi gelip-geçici zevklere meyledenleri bizzat uyararak, onları âhirette de kendilerine yoldaş olacak ibâdet ve tâat gibi zevklere yönelmeye teşvik etmektedir:

"Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi

Olmaya devlet cihânda bir nefes sıhhat gibi"

İnsanların gözünde devlet sâhibi olmak kadar gıpta edilir bir şey yoktur. Oysa şu fânî dünyâda, sağlıklı alınan bir nefesten daha büyük bir devlet yoktur.

"Ko bu 'ıyş-u işreti çün-kim fenâdur 'âkıbet

Yâr-ı bâkî ister isen olmaya tâ'at gibi"

Bu zevk-u safâyı, bu eğlenceyi elden bırak, çünkü bunlarla uğraşmanın sonu kötü olur. Kendine ayrılmaz bir arkadaş arıyorsan ibâdet ve tâ'at gibisi yoktur.

"Olsa kumlar sağışınca 'ömrine hadd-ü 'aded

Gelmeye bu şîşe'-i çarh içre bir sâ'at gibi"

Ömrünün müddet ve miktârı kumlar adedince de olsa, bu dünya küresi içinde sana bir saat gibi bile gelmez.

"Saltanat didükleri ancak cihân gavgâsıdır

Olmaya baht-u sa'âdet 'âlem-i vahdet gibi"

"Sultanlık" dedikleri şey kuru dünya kavgasından ibârettir; asıl ni'met ve sa'âdet teklik âleminde dir.

"Ger huzûr itmek dilersen iy Muhibbî fâriğ ol!

Var mıdur vahdet makâmı kûşe'-i 'uzlet gibi?"⁽⁴⁾

Ey Muhibbî! Eğer huzûra ermek istiyorsan bunlardan uzak dur. Şunu bil ki halkla ilişiği kesip Hakk'la olmak için tenhayı seçmek gibi eşsiz ve değerli bir makam yoktur.

Kânûnî'nin ruh dünyasını ve düşünce yapısını bizzat kendi dilinden aksettiren bu mütevâzî dizeleri, onun nasıl bir karakter ve kişiliğe sâhip olduğunu göstermesi bakımından yeterlidir. Onun bu ifâdeleri, "saltanat" ve "zevk-u safâ" gibi konularda nasıl bir bakış açısına sâhip olduğuna açıkça şehâdet ederken, tamâmen zıt ve alâkasız bir manzara çizmeye kalkışanların asılsız iddiâları, bilimle ve akılla bağdaşmayan gülünç birer safsatadan öteye geçmemektedir.

Ezcümle bu sözleri söyleyen bir kimsenin saltanatına mağrur ve eğlenceye düşkün olduğunu; kim, hangi gerekçeye dayanarak iddiâ edebilir?

Devam edecek

(1) Bostân-zâde Yahyâ Efendi, *"Tuhfetü'l-Ahbâb"*, Beyazıt Devlet Ktp. Genel, nr.: 5005, vr. 35^b.

(2) Bostân-zâde Yahyâ Efendi, *a.g.e.*, vr. 35^b-36^a.

(3) Busbecq, *"Türkiye'yi Böyle Gördüm"*, s. 42, trc.: Aysel Kurutluoğlu, İstanbul, ts.

(4) Kânûnî Sultân Süleymân, *"Divân-ı Muhibbî"*, Millet Ktp. Ali Emîrî, Manzum, nr.: 392.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ÇAMUR EV

Fatma Hanım evden çıkıp gelene kadar çamur evden geriye bir çamur enkazı kalmıştı. Bir de iki göz iki çeşme ağlayan ve bir daha "asla" birbirleri ile oynamayacaklarını söyleyen iki çocuk vardı.

"Güneş!" diye bir sevinç çığlığı attı küçük Salih.

Üç gündür aralıksız yağan yağmur dinmiş, güneş insanın içini ısıtan yüzünü göstermişti.

Yağmur nedeni ile, birçok insan gibi, Fatma Hanım da zorunlu olmadıktan sonra dışarı çıkmayarak, Salih ve Saliha adlı küçük ikizlerini de kendisini de eve kapatmıştı. Üç gündür pencereden bahçedeki oyuncaklarına bakarak, annelerine "Ne zaman bahçeye çıkabiliriz?" diye bıkmadan usanmadan sormuşlar ve her seferinde "Güneş açınca" cevabını almışlardı.

"Peki güneş ne zaman açacak?" diye sorduklarında Fatma Hanım yine her seferinde "Allah bilir" cevabını vermişti.

İşte bugün güneş açmıştı. Koşarak annesinin yanına gelen Salih heyecanla: "Anne, artık dışarı çıkabilir miyiz? Güneş açtı!" dedi.

"Peki. Fakat şimdi bahçemiz daha çamur olduğu için, çamur tulumlarınızı giyip çıkmalısınız" dedi.

"Saliha, çamur tulumlarımızı giyip bahçeye çıkıyoruzzzzz." diyerek ışık hızı ile ne zaman giyinip, hangi arada bahçeye çıktıklarına Fatma hanım bile şaşırıldı.

Yağmurdan sonra, çamur oynamak Salih ve Salihanın bahçede oynadıkları en güzel oyundu. Aslında Fatma Hanım'ın çocuklarına çamur oynatıyor olması, arkadaşları tarafından yadırganmasına sebep oluyordu. Fakat Fatma Hanım, doğal madde olan su ve toprağın karışımından oluşan çamurla oynayan ve üstü kirlenen çocukların, saatlerce bilgisayar ve televizyonun karşısında elektromanyetik alana maruz kalan üstü temiz çocuklardan daha sağlıklı olduğuna inanıyordu. Sonuçta toprağın insandaki negatif enerjiyi aldığı herkes tarafından bilinen bir şeydi.

"Anne gel bak! Çamurdan ev yaptık."

"Aa öyle mi? Çok ilginç olmalı. Hemen bulaşıkları durulayıp geliyorum çocuklar."

Bugüne kadar çamurdan; pastalar, tabak, bardak, çikolata dahi yapmışlardı. Fatma Hanım bir ilk olan çamurdan evi görmek için tam dışarı çıkacaktı ki kavga ve ağlama sesleri duydu:

"Neden dikkat etmedin evimi yıktın! İşte ben de seninkini yıkacağım."

"Hayır yapma!"

"Ohhh! Canıma değsin!"

"Anne, Salih evimi yıktı"

"Anne, Saliha da benim evimi yıktı"

Fatma Hanım evden çıkıp gelene kadar çamur evden geriye bir çamur enkazı kalmıştı. Bir de iki göz iki çeşme ağlayan ve bir daha "asla" birbirleri ile oynamayacaklarını söyleyen iki çocuk vardı.

Fatma Hanım "Tamam, çocuklar ağlamaya gerek yok." demesine kalmadan, arkadan bir gülme sesi duyuldu. Arkalarını döndüklerinde gülen dedelerini gördüler.

Onu gören çocuklar hemen "Dedeciğim" diyerek koşup dedelerini kucakladılar. O da onlara cebinden çıkardığı sürpriz yumurtalarını verdi. "Teşekkür ederiz dedeciğim" diyerek birbirlerine "Gel yumurtalarımızı açalım ve seninkinde ne var ve benimkinde ne var bakalım" diyerek yeni bir yarışa başlamışlardı. Bir dakika önce olan olayı çoktan unutmuşlardı.

Fatma Hanım yaşananlar karşısında gülerek "Hoşgeldin babacığım" dedi.

"Kızım, aslında çocukların oyunlarından ders almak lazım. Çocukların yaptıklarına gülüyoruz ama aslında biz onlardan daha anlamsız şeyler yapıyoruz."

"Nasıl yani babacığım?"

"Şöyle kızım; dünyayı sevmek, bütün ömrü sadece onun için tüketmek ne derece doğru? Bir bekleme odasını sahipleniyor muyuz? Hayır! Peki bu dünyayı sahiplenmek neyin nesi? Dünya terzi dükkanı gibi, ölçüyü veren gidiyor. Dünyadaki üzüntü ve sevinçlerimizin rıza için olmasına çalışmak lâzım. Kızım, üç günlük dünyanın çamurdan evden ne farkı var? Bu durum bana Efendi Hazretlerimiz'in bir sözünü hatırlattı. Şöyle söylemişlerdi:

"Çocuklar çamurdan evcik yaparlar. Birbirlerinin evini bozarseler hemen kavga ederler. Halbuki biraz sonra bırakıp gidecekler. Ehli hakikat de bize böyle bakar. Dünya menfaati gördük mü hemen koşarız. Halbuki biraz sonra hepsini bırakacağız."

Fatma Hanım derin bir iç çekti, kalbinin rahatladığını ve içinin genişlediğini hissetti. Ve yüzüne gayri ihtiyari bir tebessüm yerleşti.

Dünyalık düşünceler sebebiyle kafaya taktığı ve üzüldüğü korku, endişe ve sıkıntıların kimbilir kaçığı için, artık üzülüyordu.